

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

10 Νοέμβριον 1982
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39
ΤΗΛ. 236.206
» 220.484

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

T.T. 7061

Εκτύπωση: «Τυποτεχνική»
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΤΕΒΑ
Πλατ. Αγ. Γεωργίου 13
Τηλέφ. 201.840
Εμβάσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεο) νίκη

Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Συντάξεως
ΜΗΤΣΟΥ Ι.

Το χρονογράφημά μου

ΕΝΑΣ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ:

«Το ανέβασμα τής Τρίγλιας»

● Του Γ. ΧΑΤΖΗΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ευχάριστο το γράμμα που δημοσιεύθηκε τελευταία στα «Τριγλιανὰ Νέα». Με αίμα τριγλιανό στις φλέβες του ο άποστολέας του. Όμολογεί ότι μεγάλωσε ζώντας σε ζευγάρια τριγλιανό περιβάλλον, απ' τις ανάμνησεις και τις αφηγήσεις τής μητέρας του. Και ύπογράφει στο κείμενό του: Δημ. Γκλασθόπουλος.

«Νοιώθουμε κι εμείς γέννημα και θρέμα» τής Τρίγλιας, και κάθε τι που έχει σχέση μ' αυτήν να μάς συγκινεί και να το διαβάζουμε δικό μας, τονίζει ο έπιστολογράφος.

Είναι να μην απολαμβάνεις παρόμοια εξωτερικήυση σκέψης; Όπωςδήποτε, όσοι συντρέχουν για την έκδοση των «Τριγλιανών Νέων» θ' απολαμβάνουν απολαυστικά τέτοια μηνύματα: Η Τριγλιανή μάνα καλλιεργούσε, σε μια ολόκληρη ζωή, την πολύπλευρη ιδέα τής όμορφιάς μιας ιδιαίτερης πατρίδας, που άγκάλιαζε και ξεπετούσε, διαρκώς, προσωπικότητες. Σπορά αλήθειας σε ψυχικό κόσμο, με έφορο χώμα. Που έπιασε. Έπισφράγιση γι' αυτό, το απόπασμα απ' την έπιστολή του Δημήτρη Γκλασθόπουλου.

Αποτέλεσμα ότι κι αυτός και τα παιδιά του, και τα έγγονα του, και, και, και, δεν θα παραμερίσουν την παράδοση τής αξιοπρόσεκτης τριγλιανής καταγωγής τους. Κι αυτό αποτελεί κοινό στόχο όλων, που περηφανεύονται γιατί έχουν τον γενεαλογικό τίτλο του Τριγλιανού.

Και σ' αυτούς, στις παλιές και ειδικά στις νεώτερες γενιές, άπευθύνεται το σημερινό μου χρονογράφημα:

Είναι έπόμενο πώς και τα σημερινά και τ' αύριανά νεατά της Τρίγλιας, φυσιολογικά θα μπούν με ένεργητικότητα στον άγώνα τής ζωής. Σε όλες τις έκδηλώσεις της. Και θέβαια και στα θέματα που άφορούν τους συμπατριώτες τους. Ένδια-

φέρον για την Τρίγλια—και την παλιά και τη νέα—απ' όπου καθένας κι άν βρίσκεται. Άγάπη για την έννοια «Τρίγλιας», με στόχους άνόθευτους. Για το κοινό καλό. Και ή πολυσύνθετη προσφορά καθενός δεν άποκλείεται να είναι άπεριόριστη, άφου προηγουμένως μελετήσει, αναλύσει και πιστέψει τί συγκεντρώνει το μεγάλο νόημα τής περιοχής που τον συνδέει αίματοσυγγενικά...

Σύνολο προϋποθέσεων μια λεπτομερέστερη γνώση για την Τρίγλια και τους Τριγλιανούς, που έπιτρέπουν στον μελετητή να θαυμάσει την ιστορική αυτή τοπική σύνθεση. Άλλά και να αναλογισθεί για τη διαιώνισή της. Και να προσφέρει γνώσεις και πείρα γι' αυτό τον στόχο. Ξεκίνημα που έπιτρέπει, σε κάθε νέο συμπατριώτη, να προχωρήσει σταθερά για κάποιο ιερό χρέος χωρίς ν' άποκλείεται ότι στο προσωπικό του αυτό διάβα το άνοιγμα του δρόμου θα άφθεθεί σ' αυτόν. Στον ίδιο. Χωρίς να ύπολογίζει τα έμποδια. Δίχως να νομίζει ότι και τα χειροκροτήματα, σε κάθε του προσφορά, δυνατόν να είναι άφραιά. Και να θρει άκόμη και την άρνηση στην προσπάθειά του. Έπόδια που να του θάλουν στην περισκεψη: «Μά, κύριό μου, έάν, από υπέυθυνη τοποθέτηση, άπαρνέστε, κοινού όφελους προσφορά, δεν ζημιώνετε το σύνολο;».

Έπάνω απ' όλα, όμως, έκείνος που θεωρεί τον έαυτό του προσωπικότητα χρήσιμη για την όλότητα, και μάλιστα όταν πρόκειται για κάθε τριγλιανό ανέβασμα, παραμερίζει με την καρδιά και το νού ό,τι επίζημιο προέρχεται απ' τη μικρότητα. Για τον μεγάλο, στην ψυχή, δεν ύπάρχουν έμποδια στη ζωή. Για έμάς τους συμπατριώτες μιας άγιας περιοχής, ένα μόνο κυριαρχεί: «Ό,τι ώφέλιμο για την Τρίγλια»...

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΤΟΥ ΞΕΡΙΖΩΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΣΤΙΣ 17, 18 και 19 Σεπτεμβρίου γιορτάστηκαν στη Ν Τρίγλια Χαλκιδικής τα 60 χρόνια από τη θλιβερή μέρα που οι Τριγλιανοί, όπως και όλος ο Μικρασιατικός έλληνισμός, ξεριζώθηκαν από τις πατροπαράδοτες ρίζες τους, αφήνοντας το βίος

Τρίγλιας Νίκου Μπαμπαρουξή, του προέδρου τής κοινότητας Ραφήνας Αντώνη Κουζά, του προέδρου του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης Ιορδάνη Στεργίου, του προέδρου του παραρτήματος του Συλλόγου Ν. Τρίγλιας Αντώνη Σπανδωνή και του

γλιανές άναμνήσεις και θέματα στον κινηματογράφο που έγενώς πρόσφερε ο συμπατριώτης και φίλος Παναγιώτης Βούλαρης. Στις 11 ή ώρα άρχισε μια ώραία συζήτηση με πρόχειρα θέματα και με συντονιστές τής συζήτησης τον Θανάση Πιστικίδη και τον Στάθη Δημητρακό, γιατρού από τη Ραφήνα. Στη σκηνή επάνω κλήθηκαν οι γεροντότεροι Τριγλιανοί: ο Σαραϊλής, ο Καρατάσος, ο Σταύρος Μαργαρίτης, ο Γιάννης Κοκκινίδης από τις Σέρρες, ο Χρυσός Καβουνίδης, ή κ. Μαμελετζή, ο κ. Δημήτριος Παλιόκας, ο κ. Δημήτριος Λάμπρου και ο κ. Χρήστος Μερσινάς.

Οι Τριγλιανοί αυτοί ήταν ο Γιάννης ο Δέου, ο Θεολόγος ο Καγιός, ο Νικόλαος ο Κατηλός, ο Άναστάσης ο Πατικός και ο Λεωνίδας Τζιτζιφύλης (για πρώτη φορά αυτή ή ιστορία έρχεται στην επικαιρότητα). Τους Τριγλιανούς αυτούς τους δολοφόνησαν οι Τούρκοι με τον πιό βάρβαρο τρόπο (σκοινιά, μαχαίρια, ξυφολύχες, ξύλα) και άφου τους σκότωσαν έβαλαν τα πτώματα σε σακιά και τα ποδοπάτησαν τα πόδια των άλόγων των Τούρκων τσετών που μπηκαν πριν από τον τουρκικό στρατό στην Τρίγλια. Αυτά τα διηγήθηκε ο κ. Καβουνίδης, που τα έμαθε μετά από μερικά χρόνια από Τούρκο αυτόπτη.

Η συζήτηση κράτησε τρεις ώρες και ήταν πολύ συγκινητικό να άκούει κανείς από τους γεροντες, αυτούς τους γνήσιους Τριγλιανούς, να διηγούνται διάφορα γεγονότα τής Παλιάς Τρίγλιας και προ πάντων τις τελευταίες μέρες και την τελευταία ειδικά μέρα τής αναχώρησης από την Τρίγλια. Ζωντανέψαν εικόνες, τραγικές εικόνες σπαρταμού και φρικτής, όπως τις έζησαν οι ίδιοι με τις οικογένειές τους και τα παιδιά τους. Ο Χρυσός Καβουνίδης μάς εξιστόρησε πώς δέχθηκε ο πατέρας του στην Πόλη το γράμμα του δήμαρχου Κονδυλίνου για να στείλει πλοία να σώσει τους Τριγλιανούς,

Τρεις ντόπιοι Τριγλιανοί, οι κ.κ. Δημήτριος Λάμπρου, Δημ. Παλιώνης και Χρ. Μερσινάς μάς διηγήθηκαν πώς στο Σουφλάρι είδαν τους πρώτους πρόσφυγες.

Μας μίλησαν για τα χάλια των ανθρώπων τής προσφυγιάς, πώς τους δέχθηκαν και πώς τους παρακολούθησαν να ξαναστηλώνονται και να δημιουργούν και πώς σήμερα ζουν όλοι άδελφωμένοι και δημιουργημένοι.

Ήταν μια άξέχαστη μέρα, που ή συγκίνησή της με συνοδεύει όποτε τη φέρνω στο νού και δυσκολεύομαι πάντα να συγ-

Στιγμιότυπο από το μνημόσυνο των Χρυσοστόμου Σμύρνης, Φίλιππα Καβουνίδη, Ιωάννη Σάπαρη και όλων των θυμάτων τής Μικρασιατικής καταστροφής.

τους στους βάρβαρους και παίρνοντας το δρόμο του άγνωστου. Οι γιορτές οργανώθηκαν από τον Κεντρικό Σύλλογο Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με τα παραρτήματα των Συλλόγων Τριγλιανών Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας και με συμμετοχή των κοινοτήτων Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας.

Η επιτυχία του έορτασμού ήταν κάτι παραπάνω από μια άπλη έπιτυχία έορτής. Ήταν ένα ξεφάντωμα, ένα μεσουράνημα πατριωτικής τριγλιανής έξαρσης, ήταν ένα παντριγλιανό ραντεβού, ένα συνικνητικό και παράλληλα ένθουσιώδες έορταστικό τμήμα. Την Παρασκευή 17 Σεπτεμβρίου το βράδυ άρχισε με τους θερμούς χαιρετιστήριους λόγους του προέδρου τής κοινότητας Ν.

προέδρου του παραρτήματος Ραφήνας Διογένη Παλατζή, άμέσως δε μετά άρχισαν οι εκδηλώσεις με την ώραία εμφάνιση τής Φιλαρμονικής Ν. Τρίγλιας με ένναρχη το τριγλιανό τραγούδι «Τρίγλια πατρίδα μου γλυκιά», που το μελοποίησε ο εξαίρετος μέστρος τής Φιλαρμονικής κ. Φώτης Τσιρακίδης.

Στη μεγάλη και κατάφωτη έξωρα μέσα στη μεγάλη καταπιάση πλατεία του χωριού που ταποθέτησε ή κοινότητα Ν. Τρίγλιας, ανέβηκε άμέσως το χορωδικό συγκρότημα του Έλαιωχορίου και χόρευε λεβέντικα μικρασιατικούς και ελληνικούς χωρούς με τοπικές ένδυμασίες, κitéπληξε και καταχειροκροτήθηκε. Άκολούθησε πάλι ώραίο μουσικό πρόγραμμα με τη Φιλαρμονική τής Ν. Τρίγλιας με πάρα πύλι ένθουσιασμό και κέφι. Η γιορτή άρχισε στις 7 μ.μ. και τελείωσε στις 10 μ.μ. Το γλέντι όμως συνεχίστηκε στις ταβέρνες τής πλατείας με μικτές παρέες Νεοτριγλιανών, Ραφηνιωτών, Θεσσαλονικέων, Σερραίων, Καβαλιωτών ως τις 2 προυνή. Το Σάββατο πρωί ένα από τα δύο ραφηνιώτικα πούλμα ξεκίνησε με όσους ήθελαν για το γύρω τής Κασσάνδρας. Στις 10.30 άρχισαν να συγκεντρώνονται οι Τριγλιανοί σύμφωνα με το πρόγραμμα για μια συζήτηση για τρι-

Κατάθεση στεφάνου στο ήρωό των πεσόντων, από τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Ιορδάνη Στεργίου.

πώς μίσθωσε το άγγλικό «Κόρντον», πώς έστειλε το «Χελιδόνι» και το «Βυθινία» για τη μεταφορά των συμπολιτών του, πώς πήρε πλήρωμα και Τριγλιανούς και γύρισαν τις εκκλησίες για να σώσουν τα ιερά κειμήλια και εις εικόνας τής Παντοθαλίτισσας, την Άγία Έπίσκοψη, τον Τιμιο Στανρό, τα μοναικά όργανα τής Φιλαρμονικής και τόσα άλλα. Ομνηθήκαμε τους πέντε Τριγλιανούς που με κανένο λόγο δεν ήθελαν να άφήσουν την Τρίγλια και να φύγουν παρόλο ότι έδιωξαν τις οικογένειές τους και είχαν και αυτοί την ε-

κρατήσω κάποιο δάκρυ. Το απόγευμα του Σαββάτου έγινε ποδοσφαιρικός άγώνας με παλαιμάχους παίκτες από τη Ν. Τρίγλια και τη Ραφήνα. Οι μάς κάποιος ήλικίας παίκτες και των δύο ομάδων έδειξαν πώς άκόμη το λέει ή περδικούλα τους. Τον άγώνα κέρδισε ή ομάδα τής Ραφήνας με σκορ 2—1. Για τον άγώνα αυτόν άθλοθετήθηκε κύπελλο. Στις 6.30 μ.μ. μάς περίμενε άλλη συγκίνηση. Με τη Φιλαρμονική μπροστά, τον πρόεδρο, το κοινοτικό συμβούλιο, τα ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

Π. ΚΑΡΡΑΣ — Γ. ΓΚΟΥΝΕΛΑΣ

ΚΤ

Νεοκλασικά Επιπλά

ΜΑΡΑΣΛΗ 57 & ΝΕΜΕΑΣ ΤΗΛ. 308764
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Συμπληρώθηκαν 60 χρόνια από τη μεγάλη Μικρασιατική καταστροφή, που σφράγισε με το μαρτυρικό θάνατό του ο τριγλιανός καταγωγής Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος. Ο Δεσπότης που έμεινε σύμβολο στην Ιστορία της Ελλάδας, ο Έθνομάρτυρας των χαμένων πατριδών μας, ο «Άγιος της Ιωνίας».

Στά 60 αυτά χρόνια — πρόσφυγες όλοι μας — καταφύγαμε στα χώματα αυτά, ριζώσαμε και προκόψαμε.

Και σήμερα γιορτάζουμε την επιβίωσή μας αλλά και τιμούμε όσους έπεσαν, όσους έμειναν για πάντα εκεί.

Οι περήφανοι λαοί δεν πρέπει να ξεχνούν ποτέ την

Η ζωή και το μαρτύριο του Έθνομάρτυρα Χρυσόστομου

Τη ζωή και το μαρτυρικό τέλος του Έθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου Καλαφάτη, που ήταν γέννημα και θρέμμα της Τρίγλιας, θα προσπαθήσω να σκιαγραφήσω όσο το δυνατόν συντομότερα για να μη σάς κουράσω. Πρέπει οι νεότεροι να τη γνωρίζουν και να είναι υπερήφανοι για τον Δεσπότη μας.

Ο Χρυσόστομος γεννήθηκε το 1867 στην όμορφη και άξεχαστη Τρίγλιά μας, στη χαριτωμένη εκείνη παράλια κωμόπολη της Προποντιδας, από την οποία ξεκινούν οι ριζές όλων μας.

Γονείς του ήταν ο Νικόλαος Καλαφάτης, δημογέροντας, ευκατάστατος κτηματίας, σεβαστός απ' όλους για τη σωφροσύνη του και τη

Οι πρώτες σπουδές του στην Τρίγλια

Μετά τις πρώτες σπουδές του στην Τρίγλια, συνέχισε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από όπου απέφοιτσε πρώτος με πολλές τιμητικές διακρίσεις.

Τα πρώτα θήματα του στη διακονία της εκκλησίας τα πραγματοποίησε σαν αρχιδιάκονο του Μητροπολίτη Κωνσταντίνου Βαφειάδη πρώτα στη Μητρόπολη Μυτιλήνης και έπειτα στη Μητρόπολη Έφεσου.

Στά 1897 ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος έγινε Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Στά Πατριαρχεία όπου τον ακολούθησε ο Χρυσόστομος χειροτονήθηκε ποσθεύτερος και πρόσφερε τις υπηρεσίες του σαν Μέγας Πρωτοσύγγελλος.

Στη νέα του αυτή θητεία άφησε μια λαμπρή ιστορία. Αποδείχθηκε λαμπρός ιεροκήρυκας και ρήτορας, που τίμησε τον ιστορικό Αμώνα του Ναού των Πατριαρχείων.

Για το άμεμπτο ήθος του, τον ξεαίρετο χαρακτήρα του, το θάρρος του και τις άλλες ικανότητές του στά 1902, δηλαδή σε ηλικία 35 μόνον χρόνων εξέλεξε Μητροπολίτης Δράμας, αφού προηγουμένως χειροτονήθηκε Έπίσκοπος.

Φεύγοντας για την επαρχία του — τη Δράμα — ο νέος Δεσπότης απάντησε στις συμβουλές και παραινέσεις του Πατριάρχη με τα έξηχη χαρακτηριστικά λόγια που μαρτυρούν το πιστεύω του και τους δραματισμούς του:

«Εν όλη τη καρδιά και εν όλη τη διανοία θα ύπηρετήσω την Εκκλησία και το Γένος. Και ημίτρα την όποιαν αι άγια χείρρι Σου ενάπεθεσαν επί της κεφαλής μου έάν πέρωται να άπωλέσει ποτέ την λαμπρότητα των λίθων θά μεταβλήθι εις ά-

ιστορία τους. Προπαντός οι νεώτεροι — μικρασιατικής καταγωγής — Έλληνες δεν πρέπει να πάψουν ποτέ να μαθαίνουν το κάθε τι σχετικό με την καταγωγή των προγόνων τους, δεν πρέπει να ξεχνούν τις ρίζες τους.

Γι' αυτό συγκεντρώθηκαμε όλοι έδω να ξαναγυρίσουμε σε παλιές μνήμες και να τιμήσουμε μεζι με τους άλλους νεκρούς μας ένα μεγάλο τέκνο της Τρίγλιας, που άφιέρωσε τη ζωή του για το καλό και τη δόξα της πατρίδας μας.

νοικοκυροσύνη του, και η Καλλιόπη Λεμονίδου.

Ήταν ο δεύτερος γιός, μετά τον Εγγένιο που κρεμάστηκε κι αυτός από τους Τούρκους στην καταστροφή, και είχε τέσσερις αδελφές, την Όλγα, την Έριφύλη, τη Σοφία και τη νεώτερη απ' όλες μητέρα μου Αικατερίνη.

Η μητέρα του θρέφος άκόμη τον έταξε στην Έκκλησία και του έδωσε το έκκλησιαστικό όνομα Χρυσόστομος.

Μεγάλωσε μέσα στη θαλαπρωή μιās άγαπημένης οικογένειας και διακρινόταν πάντοτε για την επίδοσή του στα γράμματα, για το λαμπρό ήθος του, για το θάρρος του και για την ξεχωριστή προσωπικότητά του.

Κάνθινον στέφανον μάρτυρος ιεράρχου».

Τα λόγια αυτά αποτέλεσαν ένα συμβόλαιο ζωής για Έκείνον, που δεν έδίστασε να τα κάνει πραγματικότητα 20 άκριθώς χρόνια άργότερα, προχωρώντας άδιστακτα στο μαρτυρικό θάνατό του.

Στη Δράμα, που ήταν βουτηγμένη την εποχή εκείνη στην άγωνία και το αίμα από την τρομοκρατία των Βουλγάρων κομιτατζήδων, έφθασε στις 22 Ιουλίου 1902 ο Χρυσόστομος, σαν έλπίδα για μιá ανάσταση τού θασανισμένου ελληνικού πληθυσμού της.

Ήταν νέος, ώραϊος, ξανθός, γαλανομάτης, θαρραλέος, ρήτορας που ξεσήκωνε τις ψυχές των άκροατών του, αποφασισμένος να πραγματοποιήσει στην επαρχία του τα όμορφα ιδανικά του.

Ίδανικά για μιá καλύτερη ζωή. Για άγάπη. Για έλευθερία.

Στόν ένθρονιστήριο λόγο του άναπτύσσοντας το πρόγραμμα του ένθουσίασε το έκκλησιασμα, που πίστευσε από την πρώτη στιγμή σ' αυτόν, που τον άγάπησε και του δόθηκε όλόψυχα.

Άλλά και Έκείνος δεν άρκέστηκε μόνο στα λόγια. Από την έπομένη κιόλας μέρα άρχισε τα έργα.

Ανέλαθε με έπιτυχία τον άγωνα του, για να προστατεύσει το ποίμνιό του από τους Βουλγάρους κομιτατζήδες.

Εκτίσε παντού στην επαρχία του έκκλησίες, σχολεία, γυμναστήρια, όρφα ν ο τ ρ ο φεία, γηροκομεία, εργοστάσια για ύγιεινότερη εργασία των εργατών. Δημιούργησε άθλητικό πνεύμα στη νεολαία και άλλαξε σύριζα την κοινωνική και πνευματική ζωή της επαρχίας του.

Η δραστηριότητα του Χρυσόστομου

Η δραστηριότητά του αυτή θαυμάστηκε απ' όλους. Εμεινε άλησμόνητη. Τά άποτελέσματτα — από το πέρασμά

Βουλγάρους ήταν έξαιρετικά έντονη.

Διώχτηκε από τούς Τούρκους όσο κανένας άλλος την εποχή εκείνη. Και έξορίστηκε για τη δράση του αυτή, τρεις φορές. Η ζωή του κινδύνεψε άπειρες φορές. Το όνομά του και η φήμη του ξεπέρασαν τά όρια της επαρχίας του. Έγιναν γνωστά σ' όλη την Ελλάδα. Ακόμη και στόν παγκόσμιο Τύπο γράφθηκαν λόγια πολύ κολακευτικά για τη δράση του.

Χαρακτηριστικά του κλίματος που ζούσε την εποχή εκείνη, αλλά και των δραματισμών και των έπιθυμιών του είναι τά έξηχη κείμενα, που διασώθηκαν στο άρχείο του.

Γράφει στά 1906 με άφορμή τη δολοφονία του Μητροπολίτη Κορυτσάς Φωτίου:

«Έκλαυσα, έκλαυσα ως παιδίον μικρόν διά τόν οικτρον θάνατον του άδελφου Φωτίου. Αιώνια η μνήμη Του. Τίς οίδε και όποιους άλλους άδελφούς μας ί σ ω ς - ζ σ ω ς κ α ι τ ό ν ά ν α μ έ ν η ι ή α ύ τ η τ ύ χ η ».

Και το έπόμενο έτος 1907 γράφει προς τόν Αρμάνδο Ποττέν, έπιτετραμμένο της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη:

«Σάς παρακαλώ έν όνόματι της φιλίας μας, έν όνόματι των πόνων και των θλίψεων ούς έδοκίμασα ένταύθα επί πέντε έτη, ίνα ένεργήσετε δραστηρίως διά τόν ύμέτερον φίλον.

Και έν περιπτώσει καθ' ήν τού πών ήθελε άπωλεσθεί δι' έμέ, όσον άφορά την Δράμα, ένεργήσατε ίνα μεταθεθώ εις Αδριανούπολην, όπως δυνηθώ ως άγωνισθώ ένένου έν τη πρώτη γραμμή του πυρός, και έν η περιπτώσει ήθελον πέσει, να πέσω τουλάχιστον ώς αέτος και ούχι να άποθάνω ως όρνις εις τινά όρνιθώνα της Ανατολής ή άλλασχού.

Εννοείτε, άγαπητέ μου, τί σάς ζητώ; Ενα σταυρόν, άλλ' ένα μέγαλον σταυρόν επί του όποιου θα δοκιμάσω εύχάριστον καθηλούμενος και μη έχων έτερον τι να δώσω προς σωτηρίαν της ήμετέρας λατρευτής πατρίδος, άς δώσω τό αίμα μου. Ούτως έννοώ τό έπ' έμοί την ζωήν και την άρχιεροσύνην».

Και αυτά δεν ήταν μόνο

Έκλέγεται μητροπολίτης Σμύρνης

Και τά Πατριαρχεία ίκανοποιούν τό αίτημα. Ο Χρυσόστομος εκλέγεται παμψηφεί Μητροπολίτης Σμύρνης και φεύγει άμέσως από την Τρίγλια για τη νέα επαρχία του.

Στίς 10 Μαΐου 1910 φθάνει στη Σμύρνη.

Ενα καινούργιο πεδίο δράσεως άνοίγεται έμπρός του. Η Σμύρνη, η ιστορική πόλις του Ιερού Πολυκάρπου, η χλιστραγουδισμένη ύμψη της Ιωνίας τον υποδέχεται με ένθουσιασμό.

Ηρθε ο νέος Εθνάρχης. Στο νέο ένθρονιστήριο λόγο Του, άποκαλύπτονται, για μιá ακόμη φορά, τό μέγαλειό της ψυχήςΤ, τό άνώτερο πνεύμα Του και οι ώραϊοι δραματισμοί Του.

Ζητά άπ' όλους, να τον βοηθήσουν, να δημιουργήσει μιá καλύτερη Χριστιανική Κοινωνία, μιá πιό σωστή παιδεία. Νά ξαναγεννηθεί και να ξαναθίσει τό άθλητικό ίδεώδες. Νά σφρηλατηθούν θαρραλέοι χαρακτήρες. Νά άποκατασταθεί άνάμεσα σ' όλους η άγάπη και η κοινω-

λόγια, όπως απέδειξε τό μαρτυρικό τέλος του.

Τό έργο του Χρυσόστομου στη Δράμα τό χαρακτηρίζουν με τόν έπιγραμματικότερο τρόπο τά λόγια που ο Δημογέροντς της Δράμας Νίκας φώναξε στο Δεσπότη, τη στιγμή που Εκείνος έφευγε για την πρώτη έξορία του.

«Δέσποτα μάς παρέλαθες λαγούς και μάς έκανες λιοντάρια. Μείνε ήσυχος θά γίνει τό θέλημά Σου».

Αξίζει να λεχθούν έδω πώς και ο Σουρής έγραψε άνάμεσα σε πολλούς άλλους για τόν Δράμας στο Ρωμίο του:

«Στέφανος και για τόν Δράμας τόν παπά τόν ήρωά μας». Και συνεχίζει με ένα ύμνο για τόν Δεσπότη, σε πολλούς στίχους.

Κάθε φορά που τόν εξώριζαν κατέφυγε στη γενέτειρά του, την Τρίγλια, όπου καταπιανόταν με κοινωνικά έργα, προσπαθώντας να θελιώσει τις συνθήκες ζωής των συγχωριανών του.

Δημιούργησε έτσι με την πρόθυμη συμπαράσταση όλων των συγχωριανών του έργα που έκαναν την Τρίγλια υπόδειγμα χωριού. Ανήγειρε:

Σχολεία άρρένων και θηλέων για τά όποια θά ήταν υπερήφανη όποιαδήποτε μεγάλη πόλη. Εκτίσε σχολείο άκόμη και για τούς λίγους Τούρκους του χωριού. Δημιούργησε πλήρες Γυμναστήριο, πολιτισμένο Νεκροταφείο, συγχρονισμένο Μεταξουργείο, γιατί η Τρίγλια ήταν παραγωγός κουκουλιών. Και φρόντισε να μελετηθούν και εφαρμοσθούν καλύτερες και άποδοτικότερες μέθοδοι άλιείας. Ίδρυσε φιλόπρωχο άδελφότητα, Μουσικό Σύλλογο και άλλα Σωματεία Πολιτιστικά.

Με μιá λέξη άνέβασε την πολιτιστική και κοινωνική στάθμη της ίδιας επαρχίας.

Για όλες αυτές τις δραστηριότητές του τό όνομά του έγινε θρύλος για όλο τόν υπόδουλο Ελληνισμό.

Κάθε κενή Μητρόπολις ζητούσε από τά Πατριαρχεία να της στείλουν τόν Χρυσόστομο.

Ανάμεσα σ' άλλες και η Σμύρνη.

Ασός, προύχοντες όλοι με μιá καρδιά, με μιá φωνή, ζητούν: «Στείλτε μας τόν Χρυσόστομο».

Και η άλλη πλευρά

Και όπως στη Δράμα έτσι και στη Σμύρνη, άρχίζει και πάλι να ύλοποιεί τούς δραματισμούς του, για μιá δικαιοτέρα κοινωνία, για ένα καλύτερο αύριο, για μιá έκκλησία πιό κοντά στο ποίμνιό της.

Δημιουργεί τά έργα που είχε ύποσχεθεί. Κτίζει καινούργιο Μητροπολιτικό μέγαρο. Αναδιοργανώνει την εκπαίδευση και τά κοινοτικά σχολεία. Εποπτεύει στην καλύτερη όργάνωση των περιφέρειων σχολείων της Σμύρνης, της Εύαγγελικής Σχολής, της Ομηρείου κλπ.

Προσπαθεί να θελιώσει τη στάθμη των κληρικών της επαρχίας του και άπομακρύνει τούς άκατάλληλους.

Αναλαμβάνει ύπό την προστασία τόν άθλητισμό και προωθεί τούς νέους στο άθλητικό ίδεώδες.

Δημιουργεί ίδρύματα με κοινωνική και πνευματική άποστολή. Και γενικά προσπαθεί να άνθίσει ένα καινούργιο πνευματικό, ήθικό και

κοινωνικός πολιτισμός στην Ιωνία.

Η ένεργητικότητά του, οι ύπέροχοι δραματισμοί του, η άνιδιοτέλειά του, τά πύρνα λόγια του συναρπάζουν τό ποίμνιό του.

Όλοι συνεργάζονται πρόθυμα μαζί του.

Πλούσιοι και πτωχοί δεν άρνούνται ποτέ την συμπαράσταση για τά έργα που δημιουργεί, άφου συνειδητοποιούν κάθε μέρα τό πώς άξιοποιούνται οι προσφορές τους.

Αλλά, όπως θά περιμένα κανείς, η δραστηριότητά του αυτή και η δημιουργία έργων για τό άνέβασμα του έ-

Άρχίζουν οι διωγμοί των Χριστιανών

Με τόν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Τούρκοι άρχίζουν τούς άνελέητους διωγμούς των Χριστιανών από τά παράλια της Μ. Ασίας, έφαρμόζοντας τό γνωστό σατανικό σχέδιο τού Γερμανού στρατηγού LIMAN VON SANDERS.

Καταστρέφονται όλες οι παράλιες, εύτυχιμένες έως τότε, ελληνικές πόλεις: Πέργαμος, Κρήνη, Φώκαια, Μεναιμένη, Αρτάκη. Και μαζί τους και η Τρίγλια, τά Μουδανικά, η Κίος. Οι κάτοικοι τούς διώχονται στην ένδοχώρα. Οι παλιοί νοικοκυραίοι γνωρίζουν για πρώτη φορά την προσφυγία.

Ο Δεσπότης άντιδρά με κάθε τρόπο. Βοηθά όσους έχουν άνάγκη. Επισκέπτεται τούς πρόσφυγες και τούς άνακουφίζει όσο μπορεί. Συγκεντρώνει στοιχεία για τούς διωγμούς. Ενημερώνει τις ξένες Κυβερνήσεις και καταγγέλλει τις βλασφημίες των Τούρκων.

Για τη δραστηριότητά του αυτή δέχεται τά συγχαρητήρια από όλο τόν κόσμο, αλλά και έξορίζεται για μιá ακόμη φορά από την Έδρα του.

Στίς 20 Αύγουστου 1914 άπομακρύνεται θίαια από την Σμύρνη και καταφεύγει στα Πατριαρχεία όπου — για πολύ καιρό — άσχολεύεται με συγγραφικό έργο και με καινούργιες δημιουργικές πρωτοβουλίες.

Ός που φθάνει επί τέλους η χαρμόσυνη ήμέρα της νί-

Η άπόφαση των μεγάλων δυνάμεων

Την Πρωτομαγιά του 1919 ύστερα από άπόφαση των μεγάλων δυνάμεων που κέρδισαν τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η Ελλάδα πήρε την έντολή να καταλάβει την Σμύρνη και την ένδοχώρα της.

Ο Ελληνικός Στρατός άποβιβάζεται στις 2 Μαΐου 1919 στη Σμύρνη, μέσα σε ένα πέλαος από ελληνικές σημαίες και ένα πανδαιμόνιο χαρμών.

Ο Δεσπότης εύλογά τά παιδιά της Ελλάδας, που έφθασαν στην Ιωνία, να φέρουν τη λευτεριά. Κηρύσσει ξανά την άγάπη, την άνεξιθρησκεία, τη λήθη. Καλεί όλους: Χριστιανούς και άλλόδοξους, να πισστούν χέρι - χέρι, να ξαναφτιάξουν την καμένη γη των προγόνων τους.

Τό έργο όμως είναι δύσκολο.

Η άντιδραση τού Κεμάλ Πασά είναι σκληρή. Ο πόλεμος που είχε τελειώσει για όλους τούς λαούς συνεχιζόταν για την Ελλάδα.

πιπέδου του υπόδουλου Ελληνισμού στην Ιωνία, ξεσήκωσε και πάλι τούς Νεότουρκους έναντίον του.

Οι νίκες τού Ελληνικού Στρατού στα '12 και '13 στην Ηπειρο και τη Μακεδονία, η άπελευθέρωση περιοχών που ήταν αιώνες κάτω από τό ζυγό των Τούρκων, γέμισαν τις ψυχές όλων των άλύτρωτων Χριστιανών με έλπίδες.

Στά 1912 κενώθηκε ο Πατριαρχικός θρόνος της Κωνσταντινουπόλεως και τό όνομα τού Χρυσόστομου κυριαρχεί άνάμεσα στα όνόματα των άλλων ύποψηφίων για τόν Οικουμενικό θρόνο. Η τουρκική κυβέρνηση όμως παρεμβαίνει και ζητεί να διαγραφεί η ύποψηφιότητά του.

Τον Σεπτέμβριο τού 1918 ύπογράφεται η άνακωχή και ο Χρυσόστομος σπεύδει ξανά στη Σμύρνη.

Και ξαναρχίζει τις προσπάθειές του να άνοικοδομήσει τά συντρίμια τού πολέμου, να ξαναφέρει τη χαρά και να διώξει τη δυστυχία τού πολέμου και των διωγμών.

Κηρύσσει την άγάπη και τη λήθη, μιλάει για την έλευθερία των ατόμων, την έλευθερία των μεγάλων και μικρών και για την κοινωνική δικαιοσύνη για όλα τά άγασθά για τά όποια όπως λέγει ο ίδιος ΕΙΝΑΙ ΓΛΥΚΟ ΝΑ ΖΕΙΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΣΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΑ.

Νομάρχης στή Σμύρνη είναι την εποχή αυτή ο Νουρεντίν Πασάς. Σκληρός Νεότουρκος και φανατικός διώκτης των Ελλήνων. Είναι από τούς πρώτους συνεργάτες τού Κεμάλ, που δεν άναγνώριζε τις συνθήκες ειρήνης που υπέγραψε η νικημένη Τουρκία και θγήκε στο άντάρτικο.

Ο Δεσπότης με ένεργειές του ξεσκεπάζει τις δραστηριότητες τού Νουρεντίν, που γι' αυτό άπομακρύνεται από την Σμύρνη με άπόφαση των συμμαχικών δυνάμεων κατοχής της Τουρκίας.

Την άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ.

Την άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ.

Την άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ.

Την άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ.

Την άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ. Η άπομάκρυνσή του αυτή ο Νουρεντίν δεν θά την ξεχάσει ποτέ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου των απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά τους παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Γαργίας ως και ο πρόεδρος της κοινοτητας μετά του κοινοτικού συμβουλίου, εύχαριστούν θερμότατα τους παρακάτω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες ως και φίλους του Συλλόγου για τη χρηματική προσφορά τους προς το Σύλλογο υπέρ της ολοκλήρωσης του έργου της παιδικής χαράς ως και για άλλες δωρεές υπέρ της Φιλαρμονικής και του κοινοτικού ιατρείου Ν. Τρίγλιας:

Τόν κ. Νικ. Τακά από τη Θεσσαλονίκη για 20.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς στη μνήμη της συζύγου του Ειρήνης.

Τόν κ. Στ. Μαθιά από την Αθήνα για 5.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς.

Την κ. Εισοδία Κούτρα από τη Θεσσαλονίκη για 1.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς στη μνήμη του συζύγου της Λεωνίδα.

Την κ. Ελένη Παπαστεφάνου από Θεσσαλονίκη για 500 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς στη μνήμη του γιου της Βασιλείου.

Τόν κ. Γιώργο Μανουράτη από τον Καναδά για 10.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς στη μνήμη των Βασιλείου Θεοκιδίου και Μιχ. Κουτσαντώνη.

Τόν κ. Χρήστο Τσεμετζή από τη Ραφήνα για 2.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς.

Την κ. Μαργαρίτη Τσεμετζή από τη Ραφήνα για 2.000 δραχ. υπέρ της παιδικής χαράς.

Τις αδελφές Παναγιώτα, Αναστασία και Καλλιόπη το γένος Θεοφάνη Κιουρτσή για 6.000 δραχ. για τις ανάγκες του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης στη μνήμη των γονέων τους Θεοφάνη και Ελισάβετ.

Την κ. Θάλεια Βάθη από τη Ραφήνα για 2.000 δραχ. υπέρ των «Τριγλιανών Νέων» στη μνήμη της μητρός της Αιμιλίας Παπαλάρα.

Το παράστημα του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας εύχρισται θερμότατα τον φίλο του Συλλόγου κ. Αλέκο Χαριζάνο για τις 20.000 δραχ. που προσέφερε για τα έξοδα μετακίνησης της Φιλαρμονικής Ν. Τρίγλιας από τη Ν. Τρίγλια στη Ραφήνα.

Το παράστημα του Συλλόγου Ν. Τρίγλιας εύχρισται τον Ιερέα Γεώργιο Πολύζο της κοινότητας Ν. Τρίγλιας για την ευγενή προσφορά του των 3.000 δραχ. κάθε μήνα υπέρ της Φιλαρμονικής. Όμοιως εύχρισται τον κ. και την κ. Αράβηλο για την παραχώρηση του ξενοδοχείου τους για τρεις μέρες στην ποδοσφαιρική ομάδα της Ραφήνας κατά το γιορταστικό τριήμερο.

Οι Διευθύνσεις του Ιου ως και του 2ου νηπιαγωγείου Ν. Τρίγλιας εύχριστούν τον κ. Φώτη Γλαράκη του Θεοδώρου για την ευγενή προσφορά του στη μνήμη του πατρός του.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας εύχριστούν την επιτροπή συνεργαζομένων προσφυγικών σωματείων Σεργών ως και την Αδελφότητα Σεργών για τη θερμή υποδοχή και φιλοξενία που μās πρόσφεραν κατά τις γιορταστικές εκδηλώσεις ως και για την άπονημη σχετικού διπλώματος.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Χριστόφορος Μανουσαρίδης και η σύζυγός του Μαριόνα το γένος Αλεξάνδρου Μαστραλέξη απέκτησαν αγοράκι.

Ο κ. Αθανάσιος Δελμανώλης και η σύζυγός του Ερμιόνη απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Στέφανος Τσιπουράς και η σύζυγός του Παναγιώτα απέκτησαν αγοράκι.

Ο κ. Κων. Κουρατζίνος

και η σύζυγός του Ευδοξία απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Θεόδωρος Κασσάβος και η σύζυγός του Ελευθερία απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Δημ. Ίζουράς και η σύζυγός του Αγλαΐα απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Νικ. Οικονομόπουλος και η σύζυγός του Ιωάννα απέκτησαν αγοράκι.

Ο κ. Σωκρ. Νικολαΐδης και η σύζυγός του Αγγελική απέκτησαν κοριτσάκι.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών εύχεται όλονυχια στους εύχρηστους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Δημ. Τσιφικλής και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Ελπίδα.

Ο κ. Αθαν. Τσιάνης και η σύζυγός του Μένη βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Δημήτριο.

Ο κ. Γορδ. Αραμπατζής και η σύζυγός του Ελένη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Στέλλα.

Ο κ. Ιωάννης Βουλγαράκης και η σύζυγός του Παναγιώτα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Ελένη. Ανάδοχος παρέστη η κ. Αγγελική Παναγιώτογλου.

Ο κ. Θεοδοσίος Καγιόπουλος και η σύζυγός του Γεωργία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Πετρούλα. Ανάδοχος παρέστη ο κ. Χαράλαμπος Μάλτας.

Ο κ. Γεώρ. Τσιρικιάνης και η σύζυγός του Βασιλική βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Αικατερίνη. Ανάδοχος παρέστη ο κ. Κων. Καρπούζης.

Ο κ. Αθ. Πανέλλας και η σύζυγός του Χαρίκλεια βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Παρασκευή. Ανάδοχος παρέστη η κ. Άννα Κελεσιανόγλου.

Ο κ. Πέτρος Ασκήρης και η σύζυγός του Αναστασία βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Ευστράτιο. Ανάδοχος παρέστη ο κ. Φίλιππος Κουλούρης.

Ο κ. Αθ. Πατέρας και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Αναστασία. Ανάδοχος παρέστη ο κ. Παναγιώτης Πετράκογλου.

Ο κ. Νικ. Χατζηαναγνώστου και η σύζυγός του Παναγιώτα βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Γεώργιο. Ανάδοχος παρέστη η κ. Μαριάνθη Βαμβακά.

Ο κ. Στυλ. Λιάκος και η σύζυγός του Σταυρούλα βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Θεόδωρο. Ανάδοχος παρέστη η κ. Μάρθα Κουλαρά.

Ο κ. Συμεών Βασιλειάδης και η σύζυγός του Σμαρώ βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Ευτέρπη. Ανάδοχος παρέστη η κ. Στυλιανή Λαχανούδη.

Στη Ραφήνα

Ο κ. Τάσος Νεράντζης και η σύζυγός του Μαίρη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Ασημίνα.

Ο κ. Κων. Μαρίζας και η σύζυγός του Ελένη βάπτισαν

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Η επιτροπή εορταστικών εκδηλώσεων του Συλλόγου Τριγλιανών εύχρισται τους παρακάτω για την οικονομική συμπαράστασή τους:

Τόν κ. Νικόλαο και τη σύζυγό του Όλγα Βουλγαράκη από τη Ραφήνα για 4.000 δραχ. στη μνήμη των γονέων τους.

● **Ελαστικά - Βουλκανιζατέρ - ηλεκτρονική ζυγοστάθμιση ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΤΑΖΗΣ**
 Ίασονίδου 16 — Θεσσαλονίκη
 Τηλ. καταστήματος 211-720, οικίας 212-010

το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Σοφία.

Ο κ. Σπύρος Λουκέρης και η σύζυγός του Αργυρώ βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Χρήστο.

Ο κ. Δημ. Μισκοκίλης και η σύζυγός του Αλεξάνδρα βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομασαν Σπύρο - Αλέξανδρο - Γρηγόριο.

Ο κ. Παναγ. Ματζουράνης και η σύζυγός του Δέσποινα το γένος Τζιβετζή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το όνομασαν Ειρήνη.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών εύχεται όλονυχια στους γονείς και ανάδοχους να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Ευθύμιος Μαστραλέξης του Ιορδάνη άρραβωνιάσθηκε με τη δ. Κατερίνα Ανδρόνη.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών εύχεται όλονυχια στο νέο ζευγάρι καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο κ. Ιωάννης Γεωργίου παντρεύτηκε με τη δ. Γεωργία Μαστραλέξη του Χρήστου.

Ο κ. Δαμιανός Π. Αϊβαλιώτης παντρεύτηκε με τη δ. Αφροδίτη Β. Καμπούρη.

Ο κ. Σπύρος Ν. Γκογκάλης παντρεύτηκε με τη δ. Ουρανία Γ. Γκαρλή.

Ο κ. Βασίλειος Ε. Παρίσης παντρεύτηκε με τη δ. Αναστασία Γ. Καριοπούλου.

Ο κ. Απόστολος Ε. Προύσαλης παντρεύτηκε με τη Μαρία Κουτσάκη.

Ο κ. Σταύρος Χρ. Κοτσάστρατης παντρεύτηκε με τη δ. Κωνσταντίνα Μπάσιου.

Στη Ραφήνα

Ο κ. Ευστράτιος Γενιάς παντρεύτηκε με τη δ. Ευανθία Ν. Ψάλτη.

Ο κ. Έμμανουήλ Αντωνίου παντρεύτηκε με τη δ. Μαρία Αντωνιάδου.

Ο κ. Νικόλαος Παντζής παντρεύτηκε με τη δ. Γεωργία Στεφανή.

Ο κ. Αναστάσιος Διαγκελάκης παντρεύτηκε με τη δ. Αγορίτσα Κουτρομάνου.

Ο κ. Πέτρος Αστράς παντρεύτηκε με τη δ. Ζαμπέτα Αραπάκη.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών εύχεται όλονυχια στους νεόνυμφους και στους γονείς τους κάθε χαρά και εύτυχια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στη Νέα Τρίγλια

Ο Θεόδωρος Γλαράκης 85 χρόνων.

Ο Ιωακείμ Σαράφης 70 χρόνων.

Ο Κωνσταντίνος Πιστικίδης 85 χρόνων.

Η Αικατερίνη Συνάμη 84 χρόνων.

Στη Ραφήνα

Η Γωάννα Α. Παπαγεωργίου το γένος Γιάνναρου Χρυσού 39 χρόνων.

Η Ουρανία Κοκκίνη 85 χρόνων.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης εύχεται στους συγγενείς των αποβιωσάντων συμπατριωτών μας την εξ "Υψους παρηγορία.

Τόν κ. Αθανάσιο Γιακουδάκη από τη Ραφήνα για 2.000 δραχ.

Τόν κ. Ιωσήφ Παπαγεωργίου από τη Ραφήνα για 1.000 δραχ.

Την κ. Μαρία Παναγιώτου από την Καβάλα για 2.000 δραχ.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ Α.Ε.Ι.

Στη Θεσσαλονίκη

Η διδα Σάσα Κοτσάρατη του Αθανασίου πέτυχε στον παραίτητικό κλάδο της Σχολής ΚΑΤΕ Αθηνών στο τμήμα Εργασιοθεραπείας.

Στη Νέα Τρίγλια

Η διδα Μαριάνθη Καραπέτση πέτυχε στη Σχολή ΚΑΤΕ Αθηνών στο τμήμα Ραδιολόγων - Ακτινολόγων.

Η διδα Νίκη Γκικογλή πέτυχε στη Σχολή ΚΑΤΕ Σεργών στο τμήμα Στελεχών Επιχειρήσεων.

Ο κ. Στέφανος Τσιπουράς πέτυχε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Η διδα Βασιλική Ασλανίδου πέτυχε στη Σχολή Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η διδα Μαρία Γλαράκη πέτυχε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Οκ. Δημήτριος Μαστραλέξης πέτυχε στη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Ο λογαριασμός της παιδικής χαράς

Το συνολικό χρηματικό ποσό για την παιδική χαρά μέχρι τις 10 Αύγουστου 1982 ήταν δραχ. 466.951. Οι καινούργιες προσφορές είναι οι παρακάτω:

Νικόλαος Τακάς από Θεσσαλονίκη 20.000 δραχ.

Σταύρος Μαθιάς από την Αθήνα 5.000 δραχ.

Εισοδία Κούτρα από Θεσσαλονίκη 1.000 δραχ.

Ελένη Παπαστεφάνου από Θεσσαλονίκη 500 δραχ.

Γεώργιος Μανουράτης από Καναδά 10.000 δραχ.

Χριστόφορος Τσεμετζής από Ραφήνα 2.000 δραχ.

Μαργαρίτη Τσεμετζή από Ραφήνα 2.000 δραχ.

Σύνολο 507.451 δραχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛΥΖΟΥ

Για την τιμητική διάκριση της άπονημης αναμνηστικής πλακέτας, με την ευκαιρία του εορτασμού των ξημένα χρόνων του ριζωμού της προσφυγιάς στη νέα πατρίδα, που μου απένειμε, μαζί με άλλους συμπατριώτες, ή οργανωτική επιτροπή του Συλλόγου των προσφύγων Τριγλιανών, κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων και την ώρα σεπτής τελετής, για τη συμβολή μου στην επιτυχία των εορταστικών εκδηλώσεων, θερμώς εύχριστώ και εύχομαι ο έλληνας να μη ξεαναγνωρίσει τέτοιο προσφυγικό δράμα.

Αν και δεν πρόσφερα, τώρα, τίποτα περισσότερο από ό,τι μου επέβαλλε η ανάγκη μου για τους πρόσφυγες και το εφημεριακό μου καθήκον, εντούτοις δέχομαι εύχαρίστως και με συγκίνηση την πλακέτα, όχι σαν διάκριση, αλλά σαν συμβόλαιο, που στά μέλλον θα μου υπενθυμίζει ότι, αν χρειαστεί, να ακολουθήσω το παράδειγμα του "Αγίου της Γωνίας, του Έθνομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης και να προσφέρω τη ζωή μου υπέρ των προσφύγων, υπέρ των εννοειτών μου.

Όλος δικός σας
 Με πατρική αγάπη
 ΓΕΩΡΓ. ΠΟΛΥΖΟΣ Ιερέας
 εφημέριος Ν. Τρίγλιας

Για τη συγκινητική πρωτοβουλία που έδειξαν όλες οι κυρίες και οι δεσποινίδες της εννορίας Ν. Τρίγλιας, οι οποίες εντελώς αυθόρμητα δώρησαν στον Ιερό ναυό της Παντοδυναμίας δύο ιερατικές στολές (μία χρυσόφανη αγιορείτικη πολυτελής κατασκευής και μία καθημερινής χρήσης) και εκδηλώσαν τοιοιτοτρόπως την αγάπη, τη συμπαράσταση και το σεβασμό τους προς το πρόσωπο του εφημερίου τους, θερμώς εύχριστώ και εύχομαι ο Θεός να τις δίνει κάθε χαρά και εύτυχια.

Με πατρική αγάπη
 ΓΕΩΡΓ. ΠΟΛΥΖΟΣ Ιερέας
 εφημέριος Ν. Τρίγλιας

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Στα ορεινά της Χαλκιδικής, από τον Βαφείο, Ιακατίσια, Άγιο Πιρόρομο, Πολυγυρο, Ιακισαρχή, Άρνια, Μεγαλή Ιιαναγία κ.α., οι ολες αυτές τις ορεινές περιοχές, οι κάτοικοι ήταν παλιοί νοικοκυρεοί. Το δε νότιο μέρος και το πιο εύφορο, ο κάμπος της Καλαμαριάς, ήταν περιουσία των μοναστηριών του Άγιου Όρους.

Βγαίνοντας έξω από τη Θεσσαλονίκη, από τη Γεωργική Σχολή και εκείθεν, τραβώντας προς ανατολάς, προς το νότιο μέρος, ύψηλα προς τη θάλασσα, εκτός από την Έπιανομή και την Πορταριά που είχαν παλιούς νοικοκυραίους, όλο αυτό το λεκανοπέδιο από τη Γεωργική Σχολή και μέχρι τις Πόρτες που είναι ο πορθμός της Κασσάνδρας, μια έκταση κάπου 80 χιλιομέτρα, ανήκε παλιότερα στα καλογερικά μετόχια, όπως ήταν το μετόχι του Άγιου Παύλου, το Τσαλί μετόχι, του Καρθουνού, το σερβικό το λεγόμενο Χιλιαντάρι, το Σουφλάρι του Βατοπεδίου, το Ρωσικό, του Ζωγράφου βουλγάρικο, του Διονυσίου, του Κασταμονίτου κ.α.

Σ' αυτή την περιοχή των χιλιάδων στρεμμάτων, εργαζόντουσαν παλιότερα όλοι οι ακτήμονες, οι λεγόμενοι κολλήγοι.

Μετά την καταστροφή της Μικράς Ασίας του 1922 όλα αυτά τα μετόχια άπαλλοτριώθηκαν επί κυβερνήσεως Βενιζέλου και με έντολη της κυβέρνησης δόθηκαν και στους ντόπιους ακτήμονες Ισάριθμοι αγροτικοί κληροί. Τώρα σ' αυτή την καρπόφορο έκταση της Χαλκιδικής ζει ο περισσότερος κόσμος του νομού από τα δημητριακά. Βγάζει το καλύτερο σκληρό σιτάρι, διότι σε καμιά άλλη περιοχή της χώρας μας δεν υπάρχει τέτοιο σκληρό σιτάρι σε ποιότητα αλλά και σε ποσότητα. Βγάζει επίσης και πολλά δημητριακά. Έχουν γίνει πολλές αρβευσεις και έτσι υπάρχει και πλούτος κηπευτικών.

Σήμερα στη Χαλκιδική θγαίνει η καλύτερη ντομάτα, πρώιμη και όψιμη και δχι μόνο τροφοδοτείται ή αγορά της Θεσσαλονίκης αλλά γίνεται και μεγάλη εξαγωγή στο εξωτερικό, προπαντός στη Δυτική Γερμανία.

Τώρα ο κόσμος άρχισε να ασχολείται και πάλι με την καλλιέργεια της ελιάς. Κάθε χρόνο έρχονται γεωπόνοι και φέρνουν με φορτηγά αυτοκίνητα φυντάνια (δενδρόλυα) που ο κόσμος τά κάνει ανάρπαστα. Έτσι θα δούμε σε λίγα χρόνια ή νότιος Χαλκιδική να μοιάζει τη παλιά μας πατρίδα την Τρίγλια της Μικράς Ασίας.

ΣΤ. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
 Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΜΑΣ Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

● Του κ. Γ. Χατζηναστασίου

Ο πλάτανος που πρόβαλε σε κάποια χρόνια μαύρα, με δάκρυα χιλιόποτιστος του άδούλου ραγιά, τους σκλάβους Ισκαγκάλιασε που μπρος την Άγια Λαύρα άλλαζαν: «Ή θάνατος, αδέλφια, ή λευτεριά!».

Θέριψαν τα κλωνάρια του στού χρόνου μέσ' στο ρέμα, κι' άπλώθηκαν οι ρίζες του σε σύνορα παλιά, σε χώματα έλληνόχτιστα, που τ' άγιαζε με αίμα, στο άξέχαστο το δώδεδα, ή Δόξα του τσολιά.

Οί θρόλοι ζωντανέψανε, σαν του έθνονος μας ή φύτρα καμπάνες έσυγκλόνηζε κι' έθροθε στον Λαχανά, στο «δέκα-τρια», που δόξασε του γένους μας τη μήτρα — τη Βόρεια Έλλάδα μας — στής Κρέσνας τά στενά.

Το αίμα της φυλής κρουνοί, φουντώνει το πλατάμι, στο Σκρά, για πλατανόφυλλα, δαφνόφυλλα σκορπά, και σείονταν τά κλωνάρια του στής Σμύρνης το λιμάνι σαν θλόγαγε τους εύζωνες το χέρι ένός παππά.

Βωμοί στεφανοδόξατοι, Πατρίδα δίχως ταίρι, άπέραντες οι ρίζες της, μυριάδες οι θλαστοί, που πέρα στο Σαγγάριο, το «σεΐταν - ασκέρια» «Έλλάδα! κράζει, πέσσαμε! Σου μείναμε πιστοί!».

Τί κι' άν τσεκούρια σύμμαχα τον πλάτανο μαθήσαν, Πατρίδα! «Όταν σάλπιζες στής Πίνδου τά θουνά, λές κι' ήταν νεκρανάστασι, κι' οι Τάφοι Σου ραγίσαν, σαν έσμιξαν οι πρόγονοι κι' ή νέα γενιά ξανά!

Έιρό θάτανε έθλημα γι' αυτό το άγιο χώμα να δεις τά δωδεκάμησα ντυτά στο θλασσί.

Θεέ! Έλληνολάτρη, τσπενοί, μιά δέμη άκίμα: χαράς αγή, διπλής γιορτής, εύλόγα πάλι Έσού.

Στην Κύπρο στείλε λύτερο μιάς άνοιξης αγέρι, λουσμένο άπ' την Ήπειρο με μύρια λυτρωτοί, κι' οι σκλάβοι, όπου λέν κρυφά, συχνά, το «κι' άκαρτέρει» άς λάμψει σ' όλοκλήρωμα τρανού ξεσηκωμού.

Βραθεύθηκε 1) με το χρυσούν μετάλλιο της Πανελληνίου Ένώσεως Έφεδρων Άξιωματικών και 2) με τον Χρυσόσφουρο Σταυρό των Πολεμιστών της Εδρώπης.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Δημ. Μαστραντώνης, Σοφία Αλθανού, Άννα Καλάκη, Βασίλειος Μαστρογιάννης, Χαράλαμπος Δημητριάδης, Ιωάννα Χουρδάκη, Μαρία Παπαδοπούλου, Σταύρος Μαθιάς, Εισοδία Κούτρα, Νικόλαος Κούτρης, Χαρίκλεια Τσίτερ, Έλένη Παπαστεφάνου, Αικατερίνη Παράρη, Αθανάσιος Κωνσταντινίδης, Ν. C. COSTAS, Αναστασία Στούλη, Ευστράτιος Στούλης, Χρήστος Καλής, Ιωάννα Τσακωνίκα, αδελφές Θεοφάνη Κιουρτσή, Παναγιώτης Καρράς, Θάλεια Βάθη και Γ. Ήλιάδης.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΕΞΠΡΕΣ», ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ

Γραφ. 412.432-411.274
 Οικίας 415.018
 ΤΕΛΕΧ 412.910
 Θεσσαλονίκη

Κομνηνών 80 Καλαμαριά

Ο γιορτασμός των 60 χρόνων του ξεριζωμού στη Ν. Τρίγλια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛ. συμβούλια των συλλόγων, τους κάτοικους του χωριού και επισκέπτες, ανεβήκαμε στο μικρό ξεκκλησίο του "Αη Θανάση που ήταν τα πρώτα χρόνια της προσφυγιάς ή μοναδική εκκλησία του χωριού, όπου τελέστηκε προσάγιο για τις ψυχές των παλαιούτων, γονέων και αδελφών, αυτών που με τον αγώνα τους, τις στερήσεις, τις θυσίες, θεμελιώσαν τη δική μας ζωή, τη δική μας άποκατάσταση, τη δική μας προκοπή σ' αυτό τον τόπο και κάθε προσφυγικό τόπο. Πίσω από το εκκλησάκι βρίσκονται το παλιό μικρό νεκροταφείο που κείνεται τα άγια κόκκαλά τους. Και ήρθαν στις μνήμες ονόματα

παλιών. Από στερήσεις πέρασε ο τάδε, από παραξενιά (έλιονοσία) πέρασε ο άλλος, από τις εδύλες πνίγηκε ο δεινά και θυμνήκαμε, και θυμνήκαμε... Πραγματικό μνημόσυνο με τις μνημοσύνες. Κατεβήκαμε με την καρδιά σφιγμένη από το εκκλησάκι του "Αη Θανάση, αλλά στην πλατεία μας περιμέναμε φιλαρμονικές, χορωδίες και χορευτικά για να μας εγάλουν από τις σκίψεις μας και να μας προσγειώσουν στην πραγματικότητα.

«Έλα, μου είπε ο φίλος μου ο Χρήστος ο Σταματάκης. Πάμε ένα καφέ να συνάξουμε. Συνέχεια δουρκωμένο σε παρακολούθη. Πάμε και μετά πλησιάζουμε την πλατεία».

του Σαρχάκου και άλλων. Στη συνέχεια το συγκρότημα της ερασιτεχνικής κομπανίας Ραφήνας, με θαυμάσιο επίσης θεατρικό, ένθουσιάζει όλο τον κόσμο στο τέλος του προγράμματος. Νέοι και παλιότεροι στην σκηνή μερικά γροντάκια και όλη παρακλήσεως. και με τη γεροντική αλλά πεσμένη φωνή τους, τραγουδούσαν παλιά τριγλιανό τραγούδια.

Ο γερο—Σαρχάκης και η γιαγιά Μαμαλεζή ήταν ωραίοτατοι με τη γλυκεία φωνή τους.

Έτσι φτάσαμε στο τέλος του προγράμματος, οι εκδηλώσεις τελείωσαν αλλά το γλέντι συνεχίστηκε αδιάκοπο ως τις πρώτες πρωινές ώρες στις ταβέρνες του Σαλιού, του Μπαμπαρουζή, του Διπαρηπή και του Χα—ζηπέτρου.

Η ΕΚΘΕΣΗ

Δεν μπορεί να μη πω και να περιγράψω κάτι για την έκθεση που οργανώθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της εκκλησίας της Ν. Τρίγλιας. Περιλάμβανε τριγλιανό ύφαντα, κεντήματα σπιτιού και άτομα από ζωόρουχα ως στολίδια τοίχου. Από χρυσά χέρια Τριγλιανών νοικοκυριών στρώθηκε τυπικό κρεβάτι με όλα του τα σεντελά, φτιάχτηκε και στολιστήκε γούνι, φτιάχτηκε και στολιστήκε μοντέρνα, οικιακά σκεύη, χαλκόματα, ορνιά, γαζέκια, κτένια, σιτες, κοσμίνα και άρτορικά εργαλεία προπάντων του θέρους και των άλλων, ως και μια λουάνη με τσακμακόπετρες και παλιά σεντόνια.

προοικισύμφωνα και άλλα έφερε και εξέθεσε το παραρτημα του Συλλόγου Ραφήνας. Θα ήταν άδικα να παραλείψω τις προσπάθειες των γυναικών του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας αλλά και όλων των Τριγλιανών γυναικών για το στολισμα και την καλή στήτη εμφάνιση της τέλειας οργάνωσης της έκθεσης. Ένα μεγάλο μπράβο στις υπεύθυνες αυτής της δουλειάς είναι πολύ λίγο, στις κυρίες Τασούλα Μαστραλέξη, Τασούλα Γκιουλγι, δ. Σούλα Κοτούλα και την κ. Κατίνσ Παπαδοπούλου, που είχαν την υπευθυνότητα στην οργάνωση, καθώς και στον πρόεδρο του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας κ. Αντώνη Σπανδωνή. Επίσης ένα μεγάλο μπράβο στον κ. Κοκκινιδη, τον άκονοραστο πατριώτη που τόσο δούλεψε για την τακτοποίηση της άλλης αίθουσας των χαρτών, φωτογραφιών κ.λπ. και στον επιμορφωτικό σύλλογο Ν. Τρίγλιας για το ωραίοτατο μουσικό συγκρότημα του Πολυγύρου που έφερε.

Ο παπα—Γιώργης Πολύζος έφερε τον Τιμο Σταυρό που φέρουμε από την Π. Τρίγλια και άλλα πολύτιμα ιερά σκεύη και άλλα που άφησαν έκπληκτο τον μητροπολίτη όταν τα αντικρυσε.

Το ρεκόρ όμως είχαν τα άριστοεργαματικά κεντήματα και οι παλιές ταντέλες. Τα κέντρα και κεντήματα με άριστοεργαματική τέχνη από λείπια φαριών. Αντά όλα και πολλά άλλα, που δεν είναι δυνατόν να περιγράψω, ήταν στη μεγάλη αίθουσα. Στο μεγάλο ευρύχωρο χώρο ήταν η έκθεση χαρτών και φωτογραφίας που με μεγάλη επιμέλεια και μεράκι φιλοτέχνησε αυτούς τους χάρτες ο κ. Κοκκινιδη και όχι μόνο χάρτες αλλά και διάφορους στατιστικούς πίνακες και σημειώσεις παραεμπειτικές. Παλιές φωτογραφίες της Π. Τρίγλιας και προσωπικότητες από τον Χρυσόστομο Σμύρνης, τον Καβουνιδη και τις οικογένειές του. Τον πρό του πρώτου διορισμού δημάρχου της Π. Τρίγλιας Στρυφώνη Κασούρη, του Ανκόνου Τσάκωνα, του Σάπαρη και πολλών άλλων, που έφεραν με την έκθεση στην Π. Τρίγλιας και στην κ. Βασιλή Βουδούρη, στον εξαίρετο παπα Γιώργη Πολύζο, στην κ. Σμαρά Παπαλεωνίδα και στην κ. Μέλιω Κοτζιάστρατη. Εύχομενος σ' αυτούς τους ανθρώπους πάντα τέτοιες γόνιμες πρωτοβουλίες και σε άλλους τομείς, ζητώ συγγνώμη αν κάτι παρέλειψα.

Με πολύ αγάπη
Ένας Τριγλιανός επισκέπτης

ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ 2η ΣΕΛ. Ανάμεσα σ' άλλα που κάνει για τους συμπολίτες του φροντίζει να κατασκευασθεί από το Μηχανικό του Ελληνικού Στρατού μια προβλήτα στην Τρίγλια. Μια προβλήτα που έμελλε να βοηθήσει τους συμπατριώτες του Τριγλιανούς να φύγουν, στην Καταστροφή, και να διασωθούν στη μητέρα Ελλάδα.

Μέσα στις δύσκολες μέρες και ώρες αυτής της αγωνίας δεν ξεχνά την αγαπημένη του Τρίγλια.

Ο τραγικός Αύγουστος του 1922

Ο τραγικός άδικος Αύγουστος του 1922 άπχει πλέον λίγες μόνο μέρες.

Τό μέτωπο στά θάθη της Μ. Ασίας έχει άρχισει από καιρό να τρίζει δυσάρεστα.

Οι σύμμαχοι έχουν έγκυρταλείψει την Ελλάδα στην τύχη της.

Οι φήμες όργιάζουν.

Οι Μικρασιάτες άγωνιοδν. Οι άρχές κρατούν μια ένοχη σιγή. Αρνούνται ότι είναι δυνατόν να ύποχωρήσει ο Ελληνικός Στρατός.

Καί όμως τό μέτωπο έχει άρχισει ήδη να καταρρέει.

Στίς 22 Αύγουστου ο Στρατιάδης διατάσσει, να διαλυθεί τό Σωμα της Σμυρναϊκής Πολιτοφυλακής.

Στίς 23 Αύγουστου, Ελληνες Υπουργοί δεσβαιώνουν πώς ο Ελληνικός Στρατός θά κρατήθει.

Στίς 24 Αύγουστου ελληνικές στρατιωτικές μονάδες, που έφθασαν στη Σμύρνη από τή Θράκη, άρνούνται να άποθιβάσθουν, παρά τίς μάταιες ικεσίες του Δεσπότη.

Στίς 25 Αύγουστου, ο Δεσπότη είναι, πλέον, ο μόνος στη Σμύρνη που έξακολουθεί να καταβάλλει προσπάθειες για τί σωτηρία. Οι άρχές έχουν έξαφανισθεί.

Στίς 26 Αύγουστου άκόμα και οι δημόσιοι ύπάλληλοι έγκαταλείπουν τίς θέσεις τους, ενώ ή Σμύρνη κατακλύζεται από πρόσφυγες, που καταφεύγουν εκεί από την ένδοχώρα.

Τήν ίδια μέρα ο κυβερνήτης του «ΑΗΜΝΟΣ» καλεί τό Δεσπότη να έπιθιβάσσει στο θωρηκτό, για να σωθεί τουλάχιστον ο ίδιος, και να βοηθήσει — στην Ελλάδα πλέον — τούς πρόσφυγες να έπιζήσουν.

Αρνείται λέγοντας: θ ά μείνω κοντά σε τό ποί μ ν ι ό μ ο υ ν ά μ ο ι ρ α σ τ ω τ ή ν τ ύ χ η τ ο υ . Ξ ε ύ ρ ω τί μ έ π ε ρ ι μ έ ν ε ι .

Του ζητά μόνο να παραλάβει και να μεταφέρει στην Ελλάδα — για να παραδοθούν στον πατέρα του — δύο βαλίτσες. Μιά γεμάτη με άμμο και μία με ό...

Οί πρώτοι άτακτοι μπάνουν στη Σμύρνη

Αργότερα τον καλούν ξανά στο Διοικητήριο.

Εκεί αντιμετώπιζει τον Νουρεντίν Πασά νικητή, πλέον, που προσβάλλει θάνασσα τον Δεσπότη και ύστερα από λίγων ώρών κράτηση τον παραδίδει στον έξαλλο τουρκικό όχλο, να τον δικάσει και να τον εκτελέσει.

Καί έπακολουθει τό μαρτύριο του νέου αυτού Μεγαλομάρτυρα της Ιωνίας. Μανιασμένος ο όχλος θέλει να τον λυντσάσει.

Κάθε Τουρκός θέλει και ένα μακάθριο ένθύμιο του Γκιουόρπαπα.

Τόν έσυραν στους δρόμους. Του ξεριζώσαν τά γένια και τά μαλλιά.

Τού έβγαλαν τά μάτια. Τού έκοψαν δάκτυλα, μύτη, αυτιά και κατακρεούργησαν και έξαφάνισαν τό Αγιο Σώμα Του.

Κανείς δεν έμαθε ποτέ με σιγουριά, πού τό έκρυψαν.

Άγνοοιμε άκόμη και τώρα, άν τον κάλυψε τό χώμα της Ιωνίας, ή άν τό Αγιο κορμί Του σπαράχθηκε από άγρια όρνια ή θείρια.

Τάφος πού να σκεπάσει τά ιερά Του κόκκαλα δεν ύπάρχει.

Ανάμεσα σ' άλλα που κάνει για τους συμπολίτες του φροντίζει να κατασκευασθεί από το Μηχανικό του Ελληνικού Στρατού μια προβλήτα στην Τρίγλια. Μια προβλήτα που έμελλε να βοηθήσει τους συμπατριώτες του Τριγλιανούς να φύγουν, στην Καταστροφή, και να διασωθούν στη μητέρα Ελλάδα.

Μέσα στις δύσκολες μέρες και ώρες αυτής της αγωνίας δεν ξεχνά την αγαπημένη του Τρίγλια.

Οι φήμες όργιάζουν.

Οι Μικρασιάτες άγωνιοδν. Οι άρχές κρατούν μια ένοχη σιγή. Αρνούνται ότι είναι δυνατόν να ύποχωρήσει ο Ελληνικός Στρατός.

Καί όμως τό μέτωπο έχει άρχισει ήδη να καταρρέει.

Στίς 22 Αύγουστου ο Στρατιάδης διατάσσει, να διαλυθεί τό Σωμα της Σμυρναϊκής Πολιτοφυλακής.

Στίς 23 Αύγουστου, Ελληνες Υπουργοί δεσβαιώνουν πώς ο Ελληνικός Στρατός θά κρατήθει.

Στίς 24 Αύγουστου ελληνικές στρατιωτικές μονάδες, που έφθασαν στη Σμύρνη από τή Θράκη, άρνούνται να άποθιβάσθουν, παρά τίς μάταιες ικεσίες του Δεσπότη.

Στίς 25 Αύγουστου, ο Δεσπότη είναι, πλέον, ο μόνος στη Σμύρνη που έξακολουθεί να καταβάλλει προσπάθειες για τί σωτηρία. Οι άρχές έχουν έξαφανισθεί.

Στίς 26 Αύγουστου άκόμα και οι δημόσιοι ύπάλληλοι έγκαταλείπουν τίς θέσεις τους, ενώ ή Σμύρνη κατακλύζεται από πρόσφυγες, που καταφεύγουν εκεί από την ένδοχώρα.

Τήν ίδια μέρα ο κυβερνήτης του «ΑΗΜΝΟΣ» καλεί τό Δεσπότη να έπιθιβάσσει στο θωρηκτό, για να σωθεί τουλάχιστον ο ίδιος, και να βοηθήσει — στην Ελλάδα πλέον — τούς πρόσφυγες να έπιζήσουν.

Αρνείται λέγοντας: θ ά μείνω κοντά σε τό ποί μ ν ι ό μ ο υ ν ά μ ο ι ρ α σ τ ω τ ή ν τ ύ χ η τ ο υ . Ξ ε ύ ρ ω τί μ έ π ε ρ ι μ έ ν ε ι .

Του ζητά μόνο να παραλάβει και να μεταφέρει στην Ελλάδα — για να παραδοθούν στον πατέρα του — δύο βαλίτσες. Μιά γεμάτη με άμμο και μία με ό...

Οί πρώτοι άτακτοι μπάνουν στη Σμύρνη

Αργότερα τον καλούν ξανά στο Διοικητήριο.

Εκεί αντιμετώπιζει τον Νουρεντίν Πασά νικητή, πλέον, που προσβάλλει θάνασσα τον Δεσπότη και ύστερα από λίγων ώρών κράτηση τον παραδίδει στον έξαλλο τουρκικό όχλο, να τον δικάσει και να τον εκτελέσει.

Καί έπακολουθει τό μαρτύριο του νέου αυτού Μεγαλομάρτυρα της Ιωνίας. Μανιασμένος ο όχλος θέλει να τον λυντσάσει.

Κάθε Τουρκός θέλει και ένα μακάθριο ένθύμιο του Γκιουόρπαπα.

Τόν έσυραν στους δρόμους. Του ξεριζώσαν τά γένια και τά μαλλιά.

Τού έβγαλαν τά μάτια. Τού έκοψαν δάκτυλα, μύτη, αυτιά και κατακρεούργησαν και έξαφάνισαν τό Αγιο Σώμα Του.

Κανείς δεν έμαθε ποτέ με σιγουριά, πού τό έκρυψαν.

Άγνοοιμε άκόμη και τώρα, άν τον κάλυψε τό χώμα της Ιωνίας, ή άν τό Αγιο κορμί Του σπαράχθηκε από άγρια όρνια ή θείρια.

Τάφος πού να σκεπάσει τά ιερά Του κόκκαλα δεν ύπάρχει.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

Τό κεφάλαιό ήταν διάλογο. Ιεπρόστα μας στην πλατεία τό πρόγραμμα είχε άρχισει. Ένα χρονοτικό συγκρότημα, που ήθελε από τίς Σέρρες και μία χορωδία, έδωσαν ζωή στον κόσμο και ένθουσιάζον στα νεύρα, άναψαν τό κέφι με τούς ωραίους χορούς, τους και τα κεντήματα κεντήματα τους, παλιά και νέα. Χίλια μπράβο στους προσφυγικούς συλλόγους των Σερρών που τό δημιούργησαν αλλά και επαίνοους στον παλιό πατριώτη κ. Κοκκινιδη που τό έφερε στην Τρίγλια. Ακολούθησαν και άλλα χορευτικά και τραγούδια από τά θαυμάσια συγκροτήματα της Ίερισσού και της Νέας Κρήνης Χαλκιδικής.

«Τό να ένα καλύτερο από τό άλλο. Έτσι οι εκδηλώσεις του Σαββάτου προχώρησαν με την ωραίοτατη Φιλαρμονική του δήμου Μουδανιών και τό Σαββατιάτικο πανηγύρι τελείωσε με την ερασιτεχνική κομπανία της Ραφήνας, που με τά θαυμάσια τριγλιανό τραγούδια του Μίκη Λαδόπουλου και τό μπουζούκι του Ίωσήφ Πικουλιδη έλεψαν κυριολεκτικά την παράσταση και άκόμη θά χόρεναν οι Τριγλιανοί άν δεν είχαν ένα άτύχημα με τά ήχητικά τους».

Συνέσιον, περιελαομένου από τέσσερις ιερείς μπροστά τό μνημείο των πεσόντων και τίς προτομές του Εθνομάρτυρα Σμύρνης Χρυσόστομου και του εύεργέτη των Τριγλιανών Φίλιππα Καβουνιδη. Τό τρισάγιο άκολούθησε προσκλητήριο των νεκρών Τριγλιανών που έπεσαν στους διάφορους πολέμους, όμιλία του μητροπολίτου του όποιου ό μεστός και εμπνευσμένος λόγος για τό σκοπό και για τά γεγονότα που γιορτάζομαι σήμερα, ίκανοποίησε όλο τον κόσμο. Ακολούθησε όμιλία του προέδρου του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης κ. Ίορδάνη Στεργίου για τό χρονικό της φυγής από την Τρίγλια στις 22 Αύγουστου 1922 και τή συμβολή του Φίλιππα Καβουνιδη στο σωσό των Τριγλιανών. Στη συνέχεια μίλησε ο κ. Χρυσός Καβουνιδη για τή ζωή, τούς αγώνες και τό μαρτύριο του Χρυσόστομου Σμύρνης και άκολούθησε κατάθεση στεφανιών στο μνημείο των πεσόντων και τίς προτομές του Χρυσόστομου και του Φ. Καβουνιδη.

Σεφάνια κατάθεσαν οι κοινότητες Ν. Τρίγλιας και Ραφήνας, ο Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, τό παράρτημα Ν. Τρίγλιας, τό παράρτημα Ραφήνας, ή οικογένεια Καβουνιδη, ο κ. Σάπαρης, ο κ. Τσίτερ και ικερό στεφανιά από κόκκινα γαρύφαλλα κατάθεσε τό Πανεργατικό Σωματείο «Καβουνιδειο» διά του προέδρου του Χρήστου Τσιρεκμάνη.

κητής Χωροφυλακής Πολυγύρου κ. Κ. Κωνσταντόπουλος, ο δήμαρχος Ν. Μουδανιών και πολλοί άλλοι.

Ο κ. Χρυσός Καβουνιδης παρακολούθησε άκούραστα όλο τό ρεζιμερο των εκδηλώσεων, συνοδευόμενος από τό γιο του Φίλιππα, τή νύφη του και τά έγγονάκια του, τίς γενιές δηλαδή Καβουνιδειών. Επίσης τό γιορταστικό τριήμερο παρακολούθησαν ο κ. Κων. Σάπαρης, ο γιατρός κ. Άπ. Τσίτερ και ή γιατρός και εύεργέτης της Ν. Τρίγλιας κ. Τσάκωνα, τής όποιας καθ' όλοκληρία δική της προσφορά στη Ν. Τρίγλια είναι τό θαυμάσιο ηηπαγωγείο και τό ωραίο κωδοονστάσιο με τό μεγάλο ρολόι παράπλευρα της εκκλησίας.

Στό γεύμα παρακόλλησαν περί τά 80 άτομα και ή εύχαρίστηση και τό κέφι ήταν τό κάτι άλλο.

Οι άπογευματινές εκδηλώσεις ξεκίνησαν με ποδοσφαιρικό άγών μεταξύ των όμάδων Π.Ο.Τ. και Ραφήνας. Ο άγώνας ήττω έξοχος αλλά δυστυχώς λίγο σκληρός λόγω κακής διατησίας. Για τον άγώνα αυτό ο φίλος κ. Άθ. Πιστικιδης άθλοθέτησε δύο ωραίοτατα κύπελλα, ένα για τον νικητή και ένα ωραίο άναμνηστικό για τον ήττημένο. Τό κύπελλο και τον άγώνα κέρδισε ή όμάδα του ΠΟΤ.

Στίς 7.30 μ.μ. Έξανόριστή στην κεντρική πλατεία τό μουσικό γλέντι. Η Φιλαρμονική της Ν. Τρίγλιας εκτέλεσε ένα θαυμάσιο πρόγραμμα με όλο της τό ρεπερτόριο που κατέληξε. Ακολούθησε ένα μουσικό συγκρότημα από παιδιά από τον Πολύγυρο που μάς διασκέδασαν με τραγούδια του Μάνου Λοιζου.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ
ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΤΡΟΧΟΦΟΡΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΜΠΑΣ
Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής — Τηλ. (0373) 51-234

● ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
Άνδρικά — Γυναικεία — Παιδικά
Εϊδη προίκος
ΤΟΥΛΑ
ΤΟΥΛΑ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ
Τηλ. 0294 25-002 — Ραφήνα

όπτικά
τηλ. 262-711
Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 28 α
● Στοά όδοντιατρικής
● Έναντί ΜΟΔΙΑΝΟΥ, σαρρή

Οί πρώτοι άτακτοι μπάνουν στη Σμύρνη
Αργότερα τον καλούν ξανά στο Διοικητήριο.
Εκεί αντιμετώπιζει τον Νουρεντίν Πασά νικητή, πλέον, που προσβάλλει θάνασσα τον Δεσπότη και ύστερα από λίγων ώρών κράτηση τον παραδίδει στον έξαλλο τουρκικό όχλο, να τον δικάσει και να τον εκτελέσει.
Καί έπακολουθει τό μαρτύριο του νέου αυτού Μεγαλομάρτυρα της Ιωνίας. Μανιασμένος ο όχλος θέλει να τον λυντσάσει.
Κάθε Τουρκός θέλει και ένα μακάθριο ένθύμιο του Γκιουόρπαπα.
Τόν έσυραν στους δρόμους. Του ξεριζώσαν τά γένια και τά μαλλιά.
Τού έβγαλαν τά μάτια. Τού έκοψαν δάκτυλα, μύτη, αυτιά και κατακρεούργησαν και έξαφάνισαν τό Αγιο Σώμα Του.
Κανείς δεν έμαθε ποτέ με σιγουριά, πού τό έκρυψαν.
Άγνοοιμε άκόμη και τώρα, άν τον κάλυψε τό χώμα της Ιωνίας, ή άν τό Αγιο κορμί Του σπαράχθηκε από άγρια όρνια ή θείρια.
Τάφος πού να σκεπάσει τά ιερά Του κόκκαλα δεν ύπάρχει.

Ο λόγος του προέδρου του Συλλόγου των άπανταχού Τριγλιανών

κ. Ιορδάνη Στεργίου

Σεβασμιότατε, κ. Νομάρχα, κ. Διοικητά Χωρ/κής, αγαπητοί μας φίλοι και αγαπητοί συμπατριώτες μας,

Στά πλαίσια του «Ετους μνημόσυνης για τις χαμένες πατρίδες» με την ευκαιρία της 60ής επέτειου από την Μικρασιατική καταστροφή, μετέχοντας και ο Σύλλογος Τριγλιανών, οργάνωσε την σημερινή εκδήλωση για να τιμήσει όλους εκείνους τους πατριώτες μας που έχασαν την ζωή τους στα δύσκολα εκείνα χρόνια, καθώς και εκείνους που βοήθησαν όλους έμμεσα τους άλλους να μπορέσουμε να ξεφύγουμε την τουρκική λαίλαπα και να μπακάρουμε για την μητροπολιτική Ελλάδα.

Και είναι σε όλους σας γνωστό ότι υπήρξαν πολλά τα θύματα του ξεριζωμού. Τρεις όμως ήταν οι άνδρες εκείνοι που συνετέλεσαν στο να μη γίνουν τα θύματα χιλιάδες. Ο Ιωάννης Σάπαρης, ο Φίλιππος Καβουνίδης και ο Μητροπολίτης Σμύρνης, γνήσια τέκνα της παλιάς Τριγλίας.

Θα περιοριστώ να πω λίγα λόγια για τον Ιωάννη Σάπαρη, και τον Φίλιππο Καβουνίδη, γιατί για τον Άγιο Εθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης, θα σας μιλήσει ο κ. Χρυσόστομος Καβουνίδης, πρώτος άνεμος της Εθνομάρτυρας.

Ο Ιωάννης Σάπαρης γεννήθηκε στην Τρίγλια το 1875. Από μικρός έφυγε στη Ρουμανία, όπου σε λίγα χρόνια, με το εμπορικό δαιμόνιο του, εξελίχθηκε σε έναν από τους πλουσιότερους ανθρώπους της Ρουμανίας, πήρε μεγάλα αξιώματα από την Κυβέρνηση της Ρουμανίας και έρχημάτισε Πρόεδρος της αίθουσας ελληνικής κοινότητας.

Το 1910 με προτροπή του Μητροπολίτη τότε Δράμας Χρυσόστομου, έστειλε 3.000 χρυσές λίρες για να κτιστούν τα περίφημα εκπαιδευτήρια της Τριγλίας που στέγαζαν 2 διτάξια νηπιαγωγεία και 2 έκτακτα σχολεία.

Στόν πρώτο διημέρο το 1914 μόλις έμαθε την συμφορά των κατοίκων της Τριγλίας έστειλε πάρα πολλά έφθια για να άνακουφίσει

Οι άσχολίες του με το εμπόριο και τη θάλασσα

Παράλληλα με το εμπόριο άσχολήθηκε και με την θάλασσα και το 1912 έγινε χείρας του πρώτου του πλοίου, στο όποιο έδωσε το όνομα «ΤΡΙΓΛΙΑ». Με αυτό την έσχη των βαλκανικών πολέμων φυγάδευσε πολλούς συμπατριώτες μας στην Ελλάδα. Γυτερα από λίγο άπόχτησε και δεύτερο πλοίο, στο όποιο έδωσε το όνομα της μητέρας του, Γνωσιθέας. Με το «ΓΝΩΣΙΘΕΑ» διπλοάσισε την πατριωτική του δράση, φυγάδεύοντας Έλληνες έπίστρατους του Τουρκικού Κράτους. Όταν οι Νεότουρκοι πληροφορήθηκαν την άντιτουρκική του δράση τον κατεδικάσαν έρήμην σε θάνατο. Για να άποφύγει την σύλληψη και τον θάνατο έγκατέλειψε όλη την άκίνητή του περιουσία στην Τρίγλια και κατέφυγε στον Πειραιά, όπου συνάντησε και τον έπίσης φυγάδα άδελφό του Βαίλιου.

Η έποχή της Μικρασιατικής καταστροφής

Τήν έποχή της Μικρασιατικής καταστροφής ο Φ. Καβουνίδης βρισκόταν στη Χαλκηδόνα (Καντήκιου) Κωνσταντινουπόλεως και έπειρανε άγωνιώδη μηνύματα του προέδρου της κοινότητας Τριγλίας, γιατρού Κονδυλίνιου, να τρέξει άμεσα και με κάθε θυσία να σώσει τους συμπατριώτες μας από το μαχαίρι των Τούρκων. Ο Καβουνίδης, τρομαγμένος για την τύχη των Τριγλιανών, δραστηριοποιείται άμεσα. Ναυλώνει μικρά και μεγάλα πλοία, ό ίδιος άνεβαίνει σε ένα δικό του, το «Βηθούνα», που τότε έπισκευάζόταν και με τη συνοδεία ενός ρυμουλκού φθάνει έγκαιρα στην Τρίγλια. Και ένω το ρυμουλκό έπειρανε όλους τους κατοίκους και τους μετέφερε πάνω στο «Βηθούνα» και στα άλλα πλοία, ό ίδιος με συνοδεία ένόπλων ναυτών

Ο θάνατος του Φίλιππα Καβουνίδη

Ο Φίλιππος Καβουνίδης πέθανε το 1940 λίγες μέρες μετά την Ιταλική έπίθεση.

τους δεινοπαθόντες πατριώτες μας. Επίσης, μόλις γυρίσαμε το 1918 στην Τρίγλια, έστειλε ένα καρδί άλεύρι και το 1919 έστειλε κρυφά όπλα που μοιράστηκαν στους τούς Τριγλιανούς, ένω άκόμη βρισκόταν ο τουρκικός στρατός στην Τρίγλια.

Επίσης, στην τραγωδία του 1922 έστειλε ένα καρδί με άλεύρι στους πρόσφυγες που βρισκόταν στην Τένεδο. Απέθανε το 1935 στο Βουκουρέστι.

Ο Φίλιππος Καβουνίδης είναι λαμπρό παράδειγμα άνθρώπου, ό όποιος άν και στερούνταν μεγάλης γραμματικής μόρφωσης, με μόνη την ιδιοφυία, την έργατικότητα, την δραστηριότητα, την τόλμη και τον άπάρκιλλο πατριωτισμό, που φλόγισε την καρδιά του, κατόρθωσε να άναδειχθεί και να προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες σε όλους τους συμπατριώτες μας που δεινοπαθόναν κατά την ζοφερή έκείνη περίοδο της Μικρασιατικής καταστροφής, καθώς άναγκάζονταν να έγκαταλείψουν τον τόπο της γέννησης τους και να καταφύγουν με κάθε μέσο στην άγκυλιά της μητέρας Ελλάδας, άποφεύγοντας τον όμηκεό άφανισμό και τον μαρτυρικό θάνατο.

Ο Φ. Καβουνίδης γεννήθηκε το 1875 στην Παλιά Τρίγλια. Ο πατέρας του Καπετάν-Στρατής πέθανε πολύ νέος και άφησε χίρα γυναίκα και δύο όρφανά. Ο Φίλιππος άναγκάστηκε να άναλάβει τον ρόλο του άρχηγού της οικογένειας πρώτα. Για τον λόγο αυτό τά νεανικά του χρόνια ήταν γεμάτα δοκιμασίες.

Άσχολήθηκε με το εμπόριο και κατόρθωσε να δημιουργήσει μια μικρή περιουσία. Το 1904 νυμφεύθηκε την Αικατερίνη Καλαφάτη, την μικρότερη άδελφή του συμπατριώτου μας, τότε Μητροπολίτου Δράμας και κατόπιν Εθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου, από την όποια άπόχτησε έφτά τέκνα.

Με τεχνάσματα κατόρθωσε να φέρει το ένα του πλοίο στον Πειραιά και να ύψώσει σε αυτό την ελληνική σημαία.

Στη διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου ο Φ. Καβουνίδης άποτά πολλά πλοία και τρικάταρα ίστιοφόρα, μερικά από τά όποια τορπιλλίσθηκαν από τους Άδστρωγερμανούς, γιατί έξυπηρετούσαν συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου.

Είναι έπίσης γνωστό, ότι οι κάτοικοι της Τριγλίας τους όποιους το Τουρκικό Κράτος κατά την διάρκεια του πολέμου έχε μετατοπίσει στο έσωτερικό της Μ. Ασίας, γύρισαν στο χωριό μας νησιτικοί, γυμνοί και κατεστραμένοι. Ο Φ. Καβουνίδης με προθυμία τός βοηθά και τούς άνακουφίζει στέλνοντάς τους τρώφιμα, ύφάρματα και άλλα είδη, χρήσιμα και άπαραίτητα για την άποκατάστασή τους.

άποιδάθηκε στην Τρίγλια και άν νέος εσσεθής Αιναίος έτρεξε στις έκκλησίες για να μαζέψει θυματουργές εικόνας και ίερα κειμήλια. Και πράγματι χάρη σε αυτή τον την ένεργεια ή ίερή εικόνα της Άγίας Έπισκέφως βρίσκεται σήμερα στο Βυζαντινό Μουσείο Άθηνων και ή εικόνα της Παναγίας Παντοκράτειρας βρίσκεται στον δώμνυμο ναό Ν. Τριγλίας (Ραφήνας) Άττικής. Τά άργυρά σκεύη και άμφια, τά όποια έδωσε άργότερα, διατέθηκαν από ειδική έπιτροπή για τον έξοπλισμό των εκτεκλιών των πρόσφυγικών συνοικισμών.

Για να εξασφαλίσει τη ζωή λίγων Χριστιανών που άρνθήθηκαν να άκολουθήσουν τούς άλλους στο δρόμο της πρόσφυγας, παίρινε μαζί του σαν δηήρους οικογένειες έπιφανών Τούρκων της Τριγλίας.

Άναπαύεται από τότε στην κορυφή ενός λόφου που βλέπει στη θάλασσα, που ό ίδιος διάλεξε την

τελευταία του κατοικία λίγους μήνες πριν από το θάνατό του. Οι καινούργιες πατρίδες του Ραφήνας και Ν. Τρίγλια τον τίμησαν με προτομές που θά μείνουν στους αιώνες που θά έρχονται.

Αυτή ήταν ή δράση του άείμνηστου Φίλιππα Καβουνίδη. Άντάξιοι άπόγονοι του μεγάλου πατέρα τους οι γιοι του Χρυσόστομος και Βασίλειος, όπως και ό έγγονος του Φίλιππου, συνεχίζουν το κοινωνικό και έθνικό έργο του.

Έπίσης με τά καρδία του Κ. Καβουνίδη μεταφέρονται οι πατριώτες μας από την Καλότυμο, τη Σηλύβρια, τη Ρεδιαστό, την Τένεδο στα λιμάνια της Καβάλας, της Θεσσαλονίκης, του Πειραιά και της Ραφήνας.

Τό μεγαλύτερο μέρος των πατριωτών μας άποιδάθηκε, άν θυμάμαι καλά, τέλη Νοεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Μείναμε 15 μέρες στην άποβάθρα, ή μία οικογένεια κοντά στην Άλλη, και ύστερα μας μετέφεραν τούς μισούς σε ένα δημοτικό σχολείο του Κουλέ—Καφέ και τούς άλλους στα συμμαχικά τώλ της Τούμπας. Οι δυσκολίες του χειμώνα πέρασαν και το καλοκαίρι μας έβηκε όλους άδύνατους και έξασθενημένους για να μας προσβάλει ή έλονοσία. Η κυριότερή μας τροφή ήταν το ψωμί που μας έδιναν οι Άμερικανοί. Αυτό ήταν άσπρο αλλά λίγο, γι' αυτό το πουλούσαμε και παίριναμε διπλάσια ποσότητα μαύρου. Οι μικροί, ήλικίας 8—10 χρόνων, πουλούσαμε στους δρόμους της Θεσσαλονίκης τσιγάρα, ένω οι μεγάλοι προσπαθούσαν να βρουν κάποια δου-

Ο Β' παγκόσμιος πόλεμος

Ο Β' παγκόσμιος πόλεμος έρίσκει τη Ν. Τρίγλια να έχει μπεί στο δρόμο της εθνεμίας. Δυστυχώς ο κατακτητής καιεί και έρημώνει το μεγαλύτερο μέρος του χωριού. Άρχίζουν πάλι νέοι δύσκολοι καιροί για τούς Τριγλιανούς. Τους ύπομένουν και αυτοί και με τον έρχομό της άπελευθέρωσης το 1944 οι έργατικοί και φιλοπρόοδοι πατριώτες μας ρίχνονται στη δουλειά και κάνουν τον τόπο αυτό παράδεισο. Σήμερα ή Ν. Τρίγλια είναι ή πιο πρωτοποριακή κοινότητα της Χαλκιδικής, με ώραιους δρόμους, νεόκτιστα σπίτια, φιλαρμονική και προοδευτικούς συλλόγους.

Οι πατριώτες μας ρίξωσαν στην καινούργια τους πατρίδα, που θά είναι και ή παντοτινή τους πατρίδα, καθώς και πατρίδα των Τριγλιανών που βρίσκονται σκορπισμένοι και σε άλλα σημεία της γής.

Σήμερα όλοι οι κάτοικοι της Ν. Τριγλίας, δηλαδή οι παλιοί και νέοι, οι πρόσφυγες της Ν. Τριγλίας, οι Θρακιώτες και οι Βελετριώτες είναι όλοι σαν άδέρφια, έχουν συγγένειες μεταξύ τους και κανείς δέν ξεχωρίζει από την καταγωγή του, είναι όλοι Νεοτριγλιανοί.

Θά πρέπει έπίσης να ύπνεθυμίσω πως ένα μεγάλο μέρος των συμπατριωτών μας έγκαταστάθηκε

λειά, πράγμα δύσκολο.

Τόν έπόμένο χρόνο, δηλαδή το 1923, λίγοι πρόχρητοι της παλιάς Τριγλίας με έπικεφαλής τόν άκούραστο μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστια Διόδωρο Κάρατζη, άρχισαν να περιοδεύουν τη Χαλκιδική για να έρουν τον κατάλληλο τόπο για μόνιμη έγκατάσταση των Τριγλιανών. Τελικά κατέληξαν στο Σουφλάρι και τότε άρχισε ή έγκατάσταση των πατριωτών μας σε σκηνές. Συγχρόνως μετονομάζονταν το Σουφλάρι σε Νέα Τρίγλια. Δέν πρέπει όμως να παραλείψω να πω πως οι λίγοι νέοι κάτοικοι του μικρού χωριού δέχτηκαν τούς πρόσφυγες συμπατριώτες μας σαν άδέρφους και τούς βοήθησαν όσο μπορούσαν, προκειμένου να γίνει πιο άνετη ή έγκατάστασή τους. Όμως τά πρώτα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα, γιατί οι άρρώστιας και κυρίως ή έλονοσία θέρριζε πολλούς. Τους νεκρούς από τις άρρώστιας τούς μετέφεραν για να τούς θάψουν με τις λεγόμενες διαβολόσκαλες. Η μόνη τους παρηγοριά στα δύσκολα εκείνα χρόνια ήταν ένα παλληκάρι που γύριζε άκούραστο πάνω στο άλλο του όλη την περιοχή και μοίραζε κινίνα και έδινε ιατρικές συμβουλές. Αυτό ήταν ο γιατρός Άπόστολος Τσίτερ, που πρέπει να τόν άναγνωρίσουμε τη μεγάλη του προσφορά στους πατριώτες μας.

Όλοι οι κάτοικοι της Ν. Τριγλίας χρόνο με χρόνο, άκούραστοι και χωρίς να χάνουν τό θάρρος τους, ξεχέρωναν τη γύρω περιοχή και την καλλιεργούσαν με ίδρώτα και αίμα. Ο Ιδρώτας και τό αίμα μπόλιασε το χώμα της περιοχής και τό έκανε πλούσιο και άποδοτικό.

στη Ραφήνα της Άττικής, την όποια και μετέτρεψαν στο μεγαλύτερο και καλύτερο θέρετρο της περιοχής. Ίως αυτοί από την άρχή να στήθηκαν πίο τυχεροί. Ο τόπος τούς διευκόλυσε περισσότερο για να άναπτυχθούν γρήγορα και σταθερά.

Χαιρόμαστε γι' αυτό, καθώς κάθε φορά που μας δίνεται ή ευκαιρία να βρεθούμε κοντά τους, βλέπουμε τη χαρά και την ευτυχία να είναι ζωγραφισμένες στο πρόσωπό τούς και να μας περιποιούνται και να μας φιλοξενούν πλουσιοπάροχα.

Τελειώνοντας τη σύντομη αυτή όμιλία μου, θά ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους παραδρεθήκατε στη σημερινή συγκέντρωση, όπου μας δόθηκε ή ευκαιρία να θυμηθούμε τά «παλιά» και να συνειδητοποιήσουμε με την άναδρομή σε αυτά πως και στην παλιά μας πατρίδα είμασταν δημιουργοί και φορείς ενός ζήλευτου πολιτισμού και στην μητροπολιτική Έλλάδα συμβάλουμε ένεργά στην πραγματοποίηση των στόχων που έταξε μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Τά έπιτεύγματά μας μάλιστα έδω υπήρξαν καρπός σκληρής προσπάθειας ενάντια στη μοίρα και στις πολλές δυσκολίες που θέτει ή ζωή σε αυτούς που ύποχρεώνονται να μπουν σε μια νέα άφετερία.

Σας ευχαριστώ.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Άλλος ένας έξαιρετικός Τριγλιανός Δημογέροντας στην Προύσα ήταν και ο Γιατρός (Τζιβάνης) Ιωάννης Κακλεμκερής, χειρουργός υναικολόγος και παθολόγος με σπουδές στο Παρίσι. Εξετιμάτο ιδιαίτερα τόσο στην Προύσα, όσο και στην Τρίγλια και στα χύρω χωριά για την σεμνότητά του και τό ήθος του.

Στην Τρίγλια πρό του πρώτου ύιωγμού, 35 χρόνια περριπου, έκανε Δημαρχος ο Στέφανος Κασούρης. Άνθρωπος έξυπνος, δίκαιος και εύέλκτος, σωστός διπλωμάτης, όπως τόν άποκαλούσαν. Καλός πατριώτης και άριστος Τουρκομαθής, λόγω της ιδιότητάς του (ήταν έμπορος) κατόρθωνε να είναι πάντα φίλος με τόν έκάστοτε Βαλή της Προύσας και με τούς Μητροπολίτες και με την ευστροφία του αυτή έβγαλε, πολλές φορές, από δύσκολες θέσεις την Τρίγλια και τούς Τριγλιανούς. Καί όχι μόνον αυτό, αλλά κατόρθωσε να διοικεί την Τρίγλια όπως αυτός ήθελε, όπως οι Χριστιανοί ήθελε, όπως στον τόπο συνέφερε. Διαλέγοντας πάντα αξίους συνεργάτες και τοποθετώντας ικανούς άνθρώπους στις διάφορες έπιτροπές και τά άδελφάτα, άσκούσε μια περίφημη διοίκηση και διαχείριση του Δημοσίου χρήματος. Μετά την έπιστροφή από την Προύσα (1918), ο Στέφανος Κασούρης άποσύρθηκε από τά κοινά και την Διοίκηση, γιατί ήταν άρκετά προχωρημένος στην ήλικία, αλλά και γιατί ήρθε ή σειρά μιας άλλης γενιάς νέων άνθρώπων πίο μορφωμένων, άνθρώπων που διδάχθηκαν στις περιπέτειες και στις έμπειρίες του πρώτου διωγμού, δηλαδή του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ό όποιος άντέτρεψε όπως είναι γνωστό όλα τά παλιά κατεστημένα (όπως κάθε πόλεμος, άλλωστε) και έμφανίστηκαν νέες καταστάσεις πραγμάτων, νέες ιδέες, νέοι άνθρωποι. Τό φαινόμενο όμως Κασούρης έμεινε στη μνήμη των Τριγλιανών σαν ένας φωτεινός σταθμός. Ο Στέφανος Κασούρης ήρθε γέροντας στην Ελλάδα, γεύτηκε και στην πίκρα του δεύτερου διωγμού και πέθανε στην Καβάλα, όπου και είναι έγκαταστημένος σήμερα άπόγονοί του: γιοί, έγγονία, δισέγγονα, άπολαμβάνοντας πάντα τόν σεβασμό όσων τόν γνώριζαν.

Μετά την έπιστροφή στην Τρίγλια το 1918, Δημαρχος (Μπελετιές) ανέλαβε ο Γιατρός Κονδυλίνιος με θαυμάσιο έπιτελείο δημογερόντων, νέων άνθρώπων, όπως τόν Λυκούργου Τσάκωνα, τόν Αρμόδιο Στεργίου, τόν Σωκράτη Καλεμκερή, τόν Κωνίνο Λούτζογλη και άλλους ικανούς και μορφώμενους άνθρώπους.

Τό Συμβούλιο τότε άσχολήθηκε με την έξ άπαρχής διοργάνωση της Διοίκησης του χωριού, την λειτουργία των σχολείων, των εκκλησιών άπου βρέθηκαν όλα αυτά έρειπωμένα από την τεράστια χρονή έγκατάλειψη, την δημιουργία οικονομικών πόρων και γενικά με την περιούλογή και άναστήλωση των έρειπίων της έγκαταλειμμένης Τριγλίας. Καί ήταν ή έποχή που ό κάθε Τριγλιανός είχε να άναστηλώσει τά δικά του οικονομικά και περιουσιακά έρειπια. Αλλά με την κατάσταση της Τριγλίας και τών Τριγλιανών στην περίοδο αυτή θά άσχοληθούμε σε άλλο κεφάλαιο.

Τό Συμβούλιο πάντως άυτό με Δημαρχο τό γιατρό Κονδυλίνιο δούλεψε παληκάρια ξανσοικδόμησαν την Τρίγλια και από την άποκατάσταση των καμένων σχολείων και εκκλησιών έφθασαν μέχρι τη δημιουργία φιλαρμονικής που ή Ραφήνα σήμερα, ή Ραφήνα του 1982, ύστερα από έθνητα χρόνια ζωής. θά την ζήλευε.

Η μουσική αυτή όμως πρέπει να θυμόμαστε πως ήταν δωρεά του συμπατριώτη μας Ιωάννη Σάπαρη, μεγαλέμιπρου στη Ρουμανία. Τή μουσική αυτή, 50 περίπου όργανα, μια δόκλιη φιλαρμονική, οργάνωση και διδάξα στα παιδιά της Τριγλίας, ο Τριγλιανός έξαίρετος μουσικοδιδάσκαλος άγαπητότατός μου άείμνηστος Λεωνίδας Κελέκης. Τους μισούσε το θέβαια έπλήρωνε ή Δημογεροντία.

Και αυτά όλα μέσα σε τέσσερα χρόνια από τά όποια τά τρία ήταν πάλι πολεμικά με τόν πόλεμο του 1919—1922. Ο γιατρός Κονδυλίνιος μετά τη Μικρασιατική καταστροφή πέρασε για λίγο από τη Ραφήνα, προτίμησε όμως να έγκατασθεί στην Αλιστράτη Δράμας, πάλι όμως για λίγα χρόνια και άργότερα έγκαταστάθηκε μόνιμος στην Καβάλα. Είχε δύο θυγατέρες, ή πρώτη είναι σύζυγος του Χρυσόστομου Καβουνίδη και ή δεύτερη παντρεύτηκε τόν Δημήτριο Μαναφά, και γιους τούς και έγγονός του Κονδυλίνιου είναι σήμερα Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Φιλολόγος, ο Κώστας Μανάφης. Άλλοι από αυτούς έγκαταστάθηκαν στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Στη Θεσσαλονίκη έγκαταστάθηκε και ή οικογένεια του Λυκούργου Τσάκωνα, ό όποιος βοήθησε πολύ τούς Τριγλιανούς στην έγκατάσταση τους στη σημερινή Ν. Τρίγλια. Λαμπρά σταδιοδρόμισε στη Θεσ)νίκη ή κόρη του Λυκούργου Τσάκωνα, ή Αγγελική ως γιατρός γυναικολόγος, έξέλεγε δημοτική σύμβουλος στο Δήμο Θεσ)νίκης και έθεσε και ύποψηφιότητα βουλευτού.

Είναι μεγάλη ευέργετης της Ν. Τριγλίας στην όποια έκτισε ένα θαυμάσιο νηπιαγωγείο και τό κωδωνοστάσιο του χωριού με τό μεγάλο ρολόι. Επίσης προσέφερε χρήματα για την παιδική χάρα του χωριού.

Κατασκεύασε με δαπάνες της μια παιδική χάρα στη Θεσ)νίκη και δώρισε και στο Δήμοσίο ένα έκατομμύριο δραχμές ύπερ του Πολεμικού Ναυτικού.

Ο Κων)νος Λούτζογλης (Λουτσιδης) έγκαταστάθηκε στην Αθήνα χάρη των παιδιών του και ό μεγάλος γιός ό Ευστράτιος είναι τώρα Υψηλής της Ιατρικής και Διευθυντής της πρώτης παθολογικής κλινικής του Νοσοκομείου του Ελληνικού Ερρυρο Σταυρού.

Ο Σωκράτης Καλεμκερής στη Θεσσαλονίκη; όπου μόρφωσε τά παιδιά του και κατέλασαν σημαντικές θέσεις στην Κοινωνία.

Τήν διασπορά αυτή των τεσσάρων προκρίτων άν πάροουμε σαν παράδειγμα, θά βγάλουμε τό συμπέρασμα για την γενικότερη διασπορά των Τριγλιανών. Αλλά με τό θέμα αυτό και της συνέπειές του άσχολήθηκα σε παλιότερες δημοσιεύσεις και θά άσχοληθώ και πάλι όταν τό θέμα θά είναι κατάλληλο. Σήμερα κλείνω τό κεφάλαιο αυτό, που σας κούρασε με τις πέντε συνεχείες μου. Καί εύχαριστώ κι αυτούς που δέν τό διάβασαν.

Α. Π.

Οίκιακα ήλεκτρικά συσκευαί — Έγχρωμες τηλεοράσεις — Φωτιστικά ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΚΚΑΛΑ Ο.Ε. ΓΥΨΗΑΝΤΟΥ 47, ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλέφωνο 423-311

*****

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ «ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΥΡΣ» ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ — ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΠΟΥΛΜΑΝ — ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ ΤΗΛ. (0373) 21062 - 21679

*****

1982: "Έτος τής τρίτης ηλικίας Τὰ γηρατειὰ δὲν εἶναι ἀρρώστια

Σημαίνουν ἀνανέωση καὶ πρόοδο βιολογική καὶ κοινωνική - Αἰσιόδοξα μηνύματα

Τὸ ἔτος πού διανύουμε ἔχει κηρυχθεῖ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ «Έτος τῆς τρίτης ἡλικίας» καὶ ὅλα τὰ κράτη-μέλη προσπαθοῦν νὰ συμβάλουν στὴν ἐπιτυχία του μετὰ σειρά μέρων ὑπὲρ «τῶν γηρατειῶν».

Οἱ ἄνθρωποι τῆς «τρίτης ἡλικίας» θεωροῦνται συμβατικά ὅσοι ἔχουν περάσει τὰ 65. Οἱ ἄνθρωποι «τῆς τρίτης ἡλικίας» ἀυξάνονται συνεχῶς σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμο. Ἄς δοῦμε μερικά ὑπάρχοντα στατιστικά δεδομένα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδας.

Τὸ 1860 ὁ πληθυσμὸς πάνω ἀπὸ τὰ 65 χρόνια ἦταν 45.000 (4,2% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδας), τὸ 1900 4,2%, τὸ 1928 5,8%, τὸ 1940 6,3%, τὸ 1951 6,8% καὶ τὸ 1961 8,3%.

Κατὰ τὴν εἰκοσαετία 1960-1980 ἔχουμε τὰ ἐξῆς στατιστικά δεδομένα:

Τὸ 1964 οἱ ἄνθρωποι τῆς «τρίτης ἡλικίας» ἦταν 737.000, 8,9% τοῦ πληθυσμοῦ.

65-69 χρόνων	378.113
70-74 χρόνων	285.378
75-79 χρόνων	161.164
80-84 χρόνων	108.511
85 καὶ ἄνω	74.410

Τὸ 1974 οἱ πάνω ἀπὸ τὰ 65 χρόνων Ἕλληνες ἦταν 1.074.580.

Σήμερα στὴν Ἑλλάδα ὑπολογίζεται ὅτι ἔχουμε περίπου 1.300.000 άτομα πάνω ἀπὸ τὰ 65 πού εἶναι περίπου τὰ 13,4% τοῦ πληθυσμοῦ μας καὶ γύρω στὰ 20% τοῦ ἐκπο-

τικοῦ σώματος. Ἔτσι μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι σήμερα ὁ πληθυσμὸς «τῆς τρίτης ἡλικίας» ἀποτελεῖ σημαντικό ρυθμιστικὸ παράγοντα τῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Στὶς Η.Π.Α. τὰ στατιστικά δεδομένα δείχνουν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι «τῆς τρίτης ἡλικίας» ἀποτελοῦν ἕνα συνεχῶς ἀυξανόμενο ποσοστὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ πληθυσμοῦ, γεγονότου πού φαίνεται ὅτι θὰ συνεχιστεῖ στὶς ἐπόμενες δεκαετίες. (Ἐκτὸς βέβαια τῶν ἀπρόβλεπτων παραγόντων, π.χ. πόλεμος, σεισμὸς κ.λπ.). Ὑπολογίζεται ὅτι ἂν συνεχιστοῦν οἱ ἀυξήσεις, τὸ 2010 τὰ 17% τῶν Ἀμερικάνων θὰ εἶναι πάνω ἀπὸ τὰ 65.

Στὴ Γαλλία ὁ πληθυσμὸς πάνω τῶν 65 χρόνων εἶναι 14% καὶ τὸ 1/4 τῶν ηλικιωμένων ἀτόμων ζοῦν μόνοι τους.

Στὴ μακροβιότητα οἱ γυναίκες ὑπερτεροῦν ἔναντι τῶν ἀνδρῶν παγκόσμια.

Ἡ παγκόσμια ἀύξηση τοῦ πληθυσμοῦ «τῆς τρίτης ἡλικίας» ἔχει ὀδηγήσει τοὺς πολιτικούς, τοὺς ὑπεύθυνους τῆς δημόσιας διοίκησης, τοὺς κοινωνιολόγους, τοὺς γιαιτροὺς κ.λπ. σὲ προσανατολισμοὺς στὰ κοινωνικο-ὕγειο-νο-οικονομικά προβλήματα τῶν ὑπερηλικίων.

Συμπεράσματα ἐρευνῶν καὶ μελετῶν πού ἔχουν γίνεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια, καταρρίπτονται οἱ κυριώτερες μέχρι

τώρα ἀντιλήψεις γιὰ «τὰ γηρατειὰ» καὶ τὴν «τρίτη ἡλικία» στηρίζονται σὲ μύθους καὶ προκαταλήψεις καὶ ὄχι στὰ σύγχρονα ἐπιστημονικά δεδομένα.

Σύμφωνα μὲ τὰ συμπεράσματα:

1) Καταρρίπτεται ἐντελῶς ὅτι τὰ γηρατειὰ εἶναι αἰτία θανάτου. Οἱ γιαιτροὶ δὲν θὰ γράφουν πιά στὰ πιστοποιητικά θανάτου σὰν αἰτίες «γήρας» καὶ «γεροντικός μαρasmus» κ.ἄ.

Εἶναι γνωστὸ, ὅτι οἱ ηλικιωμένοι ἔχουν ἀλλοιωμένες τὶς βιολογικὲς παραμέτρους (οὐρία, Τ.Κ.Ε., οὐρικό, χοληστερίνη κ.λπ.). Αὐτὸ καθόλου δὲν σημαίνει ἀρρώστια. Εἶναι φαινόμενα προσαρμογῆς. Τὰ γηρατειὰ δὲν εἶναι ἀρρώστια. Εἶναι φυσιολογικὴ διαφοροποίηση.

2) Καταρρίπτεται ἐπίσης ὁ μῦθος, ὅτι τὰ γηρατειὰ συνοδεύονται ἀπαραίτητα ἀπὸ μείωση τῆς διανοητικῆς λειτουργίας. Ἀντίθετα, μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων καὶ τὴν ἀσκηση, τὸ μυαλὸ (ἐγκέφαλος) ἀποκτὰ ὅλο καὶ περισσότερη «ζωντάνεια» καὶ γίνε-ται πηγὴ ἀνεξάντλητης ἐργασίας.

3) Τὰ καρδιαγγειακὰ νοσήματα καὶ ὁ καρκίνος εἶναι συχνότερες γιὰ τὰ «γηρατειὰ» αἰτίες θανάτου, ἀλλὰ δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν «γηρατειῶν». Σύμφωνα μὲ τὶς σύγχρονες

ἐπιστημονικὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὴν κοινωνικὴ φύση τῆς ἀρρώστειας, οἱ αἰτίες γιὰ τὰ νοσήματα αὐτὰ θ' ἀναζητηθοῦν στὸ ἀμεσο κοινωνικο-οικονομικο-πολιτικο-πολιτιστικὸ περιβάλλον.

Εἶναι γνωστὸ, ὅτι οἱ γέροι εἶναι ὄχι μόνο τὸ πιδ παραμελημένο, τὸ καταπιεσμένο καὶ ἀδικημένο κομμάτι τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ ἔχουν καὶ ἄλλα «βάσανα», χάνουν τὴ δουλειά τους, τοὺς δικούς τους, ζοῦν μόνοι, ἀλλάζουν περιβάλλον κ.ἄ.

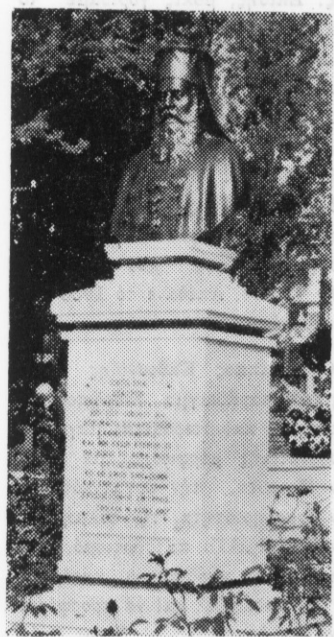
Εἶναι ἀναμενόμενο νὰ «θερίζεῖ» ἐκεῖ ὁ καρκίνος, πού ὅπως ἀρχισε νὰ φαίνεται εἶναι νόσος τοῦ ἀκατεπισμένου καὶ ἀβόητου.

4) Ἐνας μεγάλος μῦθος εἶναι, ὅτι οἱ ηλικιωμένοι εἶναι συντηρητικοὶ καὶ ἀντιδραστικοί. Οἱ ἐρευνεῖς δείχνουν ὅτι, ὅπου οἱ ἄνθρωποι «τῆς τρίτης ἡλικίας» εἶναι ὑγιεῖς, ἐκεῖ εὐνοεῖται ἡ πρόοδος.

Ἐκεῖ πού δίνονται συντάξεις πείνας, φτώχειας καὶ θανάτου, εὐνοεῖται ἡ ἀντίδραση.

Ἔτσι, λοιπὸν, γίνεται φανερὸ μὲ τὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις ὅτι σημαντικό ρόλο γιὰ τὴ μακροβιότητα καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀνάπτυξη παίζει ἡ ποιότητα ζωῆς «τῆς τρίτης ἡλικίας» καὶ κύρια οἱ ἀξιοπρεπεῖς συντάξεις, ἡ ἀνθρώπινη περιθαλψη, ἡ κοινωνικότητα καὶ ἡ δημιουργικὴ ἀπασχόληση.

'Αποκαλυπτῆρια προτομῆς τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης

Ἡ προτομὴ τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης στὶς Σέρρες

Τὰ συνεργαζόμενα προσφυγικά σωματεῖα Ν. Σερρῶν στὰ πλαίσια τοῦ ἔτους Μνημοσύνης καὶ τῆς συμπλήρωσης 60 χρόνων ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ μὲ πρωτοβουλία τῆς Αεδλοφότητος Μικρασιατῶν Ν. Σερρῶν καὶ μὲ τὴν συνδρομὴ καὶ συμπαράσταση τῆς Ἐστίας Ν. Σμύρνης καὶ τοῦ Δήμου Σερρῶν, τὴν 10-10-82 στὴν πλατεία Ἐλευθερίας τῆς πόλης τῶν Σερρῶν ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτῆρια ἀπὸ τὸν Ἰ. Υπουργὸ Βορ. Ἑλλάδος κ. Ἰντζὲ Βασιλείο, τοῦ ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ὕπου καὶ ἐγένετο ἐπιμνημόσυνη δέηση ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Κωνσταντῖνο. Στεφάνι κατάθεσε ὁ Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΡΑΦΗΝΑΣ

Ἐορτάσθηκε καὶ φέτος στὴ Ραφήνα ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας τῆς Παντοκράτειρας στὶς 8-9-82. Μετὰ τὸν ὁσπερινὸ ἔγινε ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνας χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτου Μεσογείας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Αγαθονίκου. Σὲ βλῆ τὴ διάρκεια τῆς περιφορῆς τῆς εἰκόνας ἐπαίξε ἡ φιλαρμονικὴ τῆς κοινότητος Ν. Τρίγλιας Χαλκιδικῆς πού ἦλθε στὴ Ραφήνα μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου τῶν Τριγλιανῶν τῆς Ραφήνας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς περιφορῆς ἐπαίξε στὴν πλατεία τῆς Ραφήνας γιὰ ψυχαγωγία τοῦ παραθερισκόμου κόσμου. Τὴν περιφορὰ παρακολούθησαν ὁ πρόεδρος καὶ τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο τῆς Ραφήνας, ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πολλοὶ κόσμοι.

Ἐορτάσθηκε καὶ φέτος στὴ Ραφήνα ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας τῆς Παντοκράτειρας στὶς 8-9-82. Μετὰ τὸν ὁσπερινὸ ἔγινε ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνας χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτου Μεσογείας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Αγαθονίκου. Σὲ βλῆ τὴ διάρκεια τῆς περιφορῆς τῆς εἰκόνας ἐπαίξε ἡ φιλαρμονικὴ τῆς κοινότητος Ν. Τρίγλιας Χαλκιδικῆς πού ἦλθε στὴ Ραφήνα μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου τῶν Τριγλιανῶν τῆς Ραφήνας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς περιφορῆς ἐπαίξε στὴν πλατεία τῆς Ραφήνας γιὰ ψυχαγωγία τοῦ παραθερισκόμου κόσμου. Τὴν περιφορὰ παρακολούθησαν ὁ πρόεδρος καὶ τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο τῆς Ραφήνας, ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πολλοὶ κόσμοι.

Τὴν πρωτοβουλία τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἔλαβε ὁ κεντρικὸς Σύλλογος τῶν Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο κ. Στεργίου ὅστις καὶ διοργάνωσε τὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις στὴ Ν. Τρίγλια καὶ ἀπένευε ἀναμνηστικὰς πλακέτες σὲ τιμώμενα πρόσωπα.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν στὴ Ραφήνα στὶς 20 Σεπτεμβρίου, ἀφὸ ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἐκθεση Θεσσαλονίκης καὶ τὸ Μουσεῖο ὅπου φυλάσσονται τὰ εἰδώματα τῆς Βεργίνας.

Στὶς 25 Σεπτεμβρίου ὁ Σύλλογος τῆς Ραφήνας πραγματοποιεῖ 10ήμερη ἐκδρομὴ στὴ Βουλγαρία, Ρουμανία καὶ πούλμαν. Ἐπέστρεψαν στὴ Ραφήνα στὶς 4 Οκτωβρίου πολλοὶ εὐχαριστήμενοι ἀπὸ τὴν τέλεια διοργάνωση τῆς ἐκδρομῆς.

Γ. ΤΣΕΡΟΠΟΛΟΣ

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΡΙΖΟΜΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μαζί μὲ τὰ συνεργαζόμενα προσφυγικά σωματεῖα Θεσ)νικῆς, γιόρτασαν πανηγυρικὰ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου μέχρι 3 Οκτωβρίου 1982 στὰ πλαίσια τοῦ ἔτους Μνημοσύνης καὶ τῆς συμπλήρωσης 60 χρόνων ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ.

Τὸ Ἅγιον Δημητρίου καὶ μὲ κατάθεση στεφάνων στὰ Μνημεῖα Ποντίου Παπῆ καὶ Δασκάλου καὶ προσκόπων Αἰδινίου, στὶς προτομὲς Χρυσοστόμου Σμύρνης καὶ Λεωνίδα Ἰασονίδου καὶ στὸ ἥρωο τοῦ Γ' Σ. Στρατοῦ.

Στὶς 2 Οκτωβρίου 1982 στὸ γήπεδο Ἀπόλλωνα Καλαμαριῆς ἔγινε μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση μὲ τὴ συμμετοχὴ διαφόρων χορευτι-

κῶν συγκροτημάτων τῶν προσφυγικῶν σωματείων, ὡς καὶ τοῦ συγκροτήματος τῆς κ. Δόμνας Σαμίου. Ἰδιαίτερη ἐντύπωση καὶ ἐνθουσιασμὸ προκαλεσε στὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἡ παρουσίαση τῆς φιλαρμονικῆς μουικῆς Νέας Τρίγλιας, ἡ ὁποία καὶ καταχειροκροτήθηκε.

Οἱ γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐκλείσαν μὲ τὴ δεξίωση πού ἔγινε ἐκ μέρους τῆς συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν 8-10-82 στὴν αἴθου-

σα Φρουρῆς Ἀξιωματικῶν Θεσ)νικῆς, ὅπου παρέστησαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πού συμμετεῖχαν στὶς γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Ἐκ μέρους τῆς Συντονιστικῆς Επιτροπῆς προσεφέρθηκαν ἀναμνηστικά μετᾶλλια, ἐκ τῶν ὁποίων ἕνα ἐξ αὐτῶν ἔλαβε καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἀπανταχῶ Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Π.Ο.Τ. στὸ εορταστικὸ τριήμερο

Στὰ πλαίσια τοῦ τριήμερου εορταστικοῦ προγράμματος τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν γιὰ τὰ 60 χρόνια προσφυγικῆς καὶ ριζομοῦ στὴ Νέα μας Πατρίδα, ἐνεργὰ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος Π.Ο. Τρίγλιας, προσκαλώντας τὴν ὁμάδα τῆς Ραφήνας γιὰ φιλικὴ ποδοσφαιρικὴ συνάντηση, ἀναλαμβάνοντας τὴν φιλοξενία καὶ διαμονῆ τῶν ποδοσφαιριστῶν καὶ παραγόντων τῆς ὁμάδας, κλείνοντας τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Κυριακὴ 19-9-1982.

φιλάθλους πού θρέθηκαν καὶ χειροκρότησαν τοὺς 22 Τριγλιανούς παίκτες πού ἀγωνίζονταν γιὰ τὴ νίκη καὶ τὴν κατάκτηση τοῦ κυπέλλου, πού ἀθλοθέτησε, προσφέροντάς το, ὁ κ. Πιστικίδης Αθ.

Ἡ σύνθεση τῆς ὁμάδας τῆς Ραφήνας: Κελαδῆς Ν., Μουστάτσος Ν., Δράκος Γ., Χατζηγιάννης Σ., Σταμπέλος Γ., Μισοκοιλῆς Δ., Τόσκας (διεθνῆς τῆς ΑΕΚ), Οὔτσικας Ι. (τῆς ΑΕΚ), Μπουλμέτης Α. (τῆς ΑΕΚ), Χριστοφορίδης Γ. (τῆς Κορίνθου), Μικρόπουλος Θ., Μικρόπουλος Η., Μάνδαλης Μ., Σταμπέλος Γ., Κόρακος Δ., Ἀρβανιτιδῆς Γ., Δελακοβιάς Μ. καὶ Κοντάκης Δ.

Συνοδοὶ ἦταν οἱ κ.κ. Διαπελάκης Χ., πρόεδρος, Χαχολάκης Π., ἀ' ἀντιπρόεδρος,

Γκερλόβας Χ. εἰδικὸς γραμματέας καὶ Μικρόπουλος Α. γενικὸς ἀρχηγός.

Ο ἀγῶνας παρουσίασε μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ κράτησε σὲ ἀγωνία τοὺς φιλάθλους μέχρι τὴ κλιμάκωση του προσφέροντας ἕνα πλούσιο ποδοσφαιρικὸ θέαμα. Τελικὰ νικήτρια ἀναδείχθηκε ἡ τοπικὴ ὁμάδα Π.Ο. Τρίγλιας, σὲ πέναλτυ καὶ κατάκτησε τὸ κύπελλο πού ἀπονεμήθηκε στὴ νικήτρια ὁμάδα παρὰ τοῦ κ. Πιστικίδου πού εἶχε ἀθλοθέτησει, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀναμνηστικὸ κύπελλο στοὺς ἠττημένους. Διότι πράγματι ἀξίζαν, ἀλλὰ δυστυχῶς νικητῆς ἀναδεικνύεται ἕνας.

Ἡ σύνθεση τῶν νικητῶν ἔχει ὡς ἐξῆς: Μαλακός (Καλαμάρας), Βούλγα-

ρης, Σγουρῆς (Κακούλης) Καραποστόλου Ι, Κελαμάρης, Καραποστόλου ΙΙ, Καγιόπουλος, Κακαρίκας, Καρπούζας, Καλιαντζᾶς.

Στὴ συνέχεια ὅλοι οἱ ποδοσφαιριστὲς καὶ παράγοντες ἀποχαίρετσαν τὴν ἀποστολὴ τῆς Ραφήνας.

Τὸ Δ.Σ. Ραφήνας εὐχαρίστησε καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ ξανασυναντηθοῦμε σύντομα στὴ ἀΡφήνα.

Εὐχαριστήριο τοῦ Π.Ο.Τ.

Τὸ Δ.Σ. Π.Ο. Τρίγλιας εὐχαριστεῖ τὸν κ. Μαυρομάτη Γεώργιο γιὰ τὴν προσφορὰ 16 στολῶν στὴν ὁμάδα.

— Τὸν κ. Νικόλαο Πέγιο γιὰ τὴν προσφορὰ 20.000 δρ. γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ τοὺς ἀδελφούς Ζαρζαβατζίη ἀπὸ τὸν Καναδὰ γιὰ τὴν χρηματικὴ προσφορὰ τῶν 5.000 δρχ.

— Ἐπίσης τὸν κ. Βασίλειο Ἀράπογλου γιὰ τὴν δωρεάν διάθεση ἰσριθμῶν κλινῶν, πρὸς διανυκτέρευση ἐπὶ τριήμερο τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς ὁμάδας Ραφήνας.

— Ἀκόμα καὶ ὅλους τοὺς φιλάθλους γιὰ τὴν προσφορὰ καὶ συμπαράσταση στὴν ὁμάδα.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΗΤΣΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ
(ΒΙΛΗΣ)
 Κομνηνῶν 21 - ΤΗΛ. 220.484
 Θεσσαλονίκη

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΑΠ. ΤΣΙΤΕΡ

Ἀγαπητοὶ μου συμπατριῶτες, Εἶμαι κατασχετικῶς ἀπὸ τὴ χειρονομία σας. Εἶναι μιὰ ἐκφραση εὐχαριστῶ γιὰ πράξεις πού ἔγιναν πρὶν 60 περίπου χρόνια. Βέβαια ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν εἴλεψαν τὰ εὐχαριστῶ ποικιλοτρόπως ἀπὸ ὅλους. Αὐτὸ μὲ συγκινοῦσε πάντοτε. Τώρα ὅμως ἀντικρῶ τὴν τρίτη γυναικα καὶ τὸ εὐχαριστῶ αὐτὸ σὰν ἀπόνηξος πράξης πού ἔγινε πρὶν ἐξήντα χρόνια χρωματίζει πιδ ἔντονα τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας ἐκείνης.

ποῦν καὶ τί νὰ πάρω.

Αὐτὴ ἦταν ἡ κατάσταση τρία-τέσσερα χρόνια. Δάνεια ἦσαν ὅσπερα ἀπὸ τὴν Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν. Ἔγινε ὁ ἑποικισμός. Ἔγιναν τὰ ἰατρεία. Τὰ βγάλουμε πέρα.

Συμπατριῶτες καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Ἦρπετε νάμαστε πρήφανοι. Καθωρώσαμε τὸ ἀκατάρθωτο. Ἔγινε τὸ ἑλληνικὸ θαῦμα. Μέσα σὲ τρία-τέσσερα χρόνια, παρὰ τὴν τρομερὴ ἀπὸ τὴν κατάσταση, οἱ πρόσοψες ἔγιναν παραγωγικοί. Ἡ προσφυγιά ἀντὶ νὰ γίνεῖ χυτῆμα θανάσιμο γιὰ τὸ γένος, ἔγινε αἰτία ξανανοιώματος καὶ ζωντανῆς συνοχῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ὅταν δημοσιεύθηκε τὸ βιβλίο μου, μιὰ ἀγνωστὴ μου συμπατριῶτισσα μὲ ἐγράψε ὅτι δὲν ἀνέφερα τὸν τάδε πού ἔκανε τόσα.

Ἀδελφοὶ μου συμπατριῶτες. Ὅλοι ὅσοι μπόρεσαν, ἔκαναν κατὰ τὴς δυνατότες τους, ὅτι μπόρεσαν. Τὰ θμέλια ἔμωσ τῶν πρώτων νέων πατριῶν μας τὰ ἔβαλαν οἱ ἄμωροι νεκροὶ μας, πού πέθαναν στερημένοι τῶν πάντων, ἄρρωστοι καὶ ἐξουθενωμένοι μὲ τὴν πείρα στὰ χεῖλη τους.

Αἰώνια τὸς ἡ μνήμη. Σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ ὅλους γιὰ τὴ χειρονομία σας. Καλὴ πρόοδος.

ΕΠΙΠΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
 Σαλονία — Ἐγχρωμες — Τηλεοράσεις —
 Μοτοποδήλατα —
 Στερεοφωνικὰ συγκροτήματα
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΗΓΗΤΣΑΚΗΣ
 ΤΗΛ. Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ 0373 51-260, 51-660
 ΤΗΛ. Ν. ΠΛΑΓΙΑ 0373 31-209, 31-210